

for vietnam

*nr 4 1971 årg. 6
pris kr. 1,50*

UTGITT AV SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

USA ut av Indo-Kina

Som kjent har PRR og FNL lagt fram et syvpunkts fredsforslag ved Paris-forhandlingene. I dette intervjuet gjør Phan Hoi ved PRRs informasjonsbyrå i Oslo rede for hvordan mottakelsen av forslaget har vært rundt om i verden. Videre tar Phan Hoi for seg informasjonsarbeidets virkninger på den norske opinion – etter ett års virke i Norge.

Forslaget er blitt mottatt med varm støtte fra mange forskjellige organisasjoner, partier, regjeringer og regjerings-sjefer over hele verden, sier Phan Hoi. Denne støtten kommer så spontant fordi forslaget er en særdeles rimelig måte å

gjøre slutt på krigen på gjennom for-handlinger så vel som at det sikrer USA en hederlig tilbaketrekning. – Forslaget er av en slik karakter at folk fra alle grupperinger i USA har gitt uttrykk for støtte. Til og med senatorer og andre talsmenn støtter forslaget, forteller Phan Hoi. Han nevner en uttalelse fra senator McGovern den første juli som eksempel. Som kjent ble forslaget lagt fram i Paris den første juli. Her heter det blant annet: «... fra nå av vil ikke en eneste amerikansk soldats død rettferdiggjøres ved påstandene om å frigjøre amerikanske krigsfanger, for den andre siden har gjort

det klart at frigivelsen av amerikanske fanger vil skje straks vi har fastsatt en dato for tilbaketrekning av våre tropper. Enhver drept amerikaner vil fra nå av være et offer for forsvaret av generalene Thieu og Ky, og absolutt ikke for noen annen grunn.» (Le Monde, 3. 7. 71)

Videre heter det i International Herald Tribune den 15. juli: »Senator Kennedy ba president Nixon instendig om å gå til umiddelbar gjensidig våpenstillstand i Sør-Vietnam. For meg står det som høyst urimelig å tillate at slaktingen skal fortsette når vi i det minste har sjansen til

Phan Hoi: PRRs fredsforslag godt mottatt verden over

Phan Hoi ved PRRs informasjonskontor i Oslo

å gjøre store framskritt mot fred gjennom Paris-forhandlingene.»

Senator Muskie sa at han trodde syvpunktsforslaget »til nå har vært det beste tilbudet til å få slutt på krigen». Senator Mondale sa at forslaget ga Nixon en »sjelden, kanskje forbigående anledning til å komme seg ut ... Hvis han ikke benytter sjansen, må det amerikanske folket bare slutte at denne administrasjonens politikk er mer opptatt av sin sterke hovmotsfølelse enn landets framtid.»

Også den amerikanske pressen har vist at de ser med velvilje på fredsforslaget, og synes at det er rimelig. New York Times hadde den 22. juli følgende overskrift: »Nixon må svare på PRRs syv punkter» og skrev i den forbindelse: »Der er ingen annen løsning enn å ... svare konstruktivt på syvpunkts-forslaget som inntil nå er blitt neglisjert.» Andre amerikanske aviser, blant dem Washington Post, har mottatt forslaget like positivt.

En delegasjon med sørvietnamesiske studenter, ledet av Saigon Studentunions president, Huynh Tan Mam, og en delegasjon med amerikanske studenter

ledet av David Dull framla en felles-erklæring den andre august i tråd med fredsforslaget: »... vi ber om at den amerikanske regjering og dens allierte i Saigon aksepterer fredsforslaget ... det beste håp om en vietnamesisk løsning på vietnamesiske problemer.»

Som kjent har PRRs informasjonsbyrå vært i Norge i over ett år nå. For Vietnam spør i anledningen anledning om inntrykket av

solidaritetsarbeidet i Norge, og hvordan dette arbeidet hjelper vietnameserne i deres kamp.

– Ved å anvende PRRs politikk korrekt som tar sikte på å styrke vennskapet mellom det norske, det vietnamesiske og de indokinesiske folkene og avsløre krigens sanne karakter, har Informasjonsbyrået oppnådd varm sympati og støtte fra det norske folket og forskjellige norske partier, organisasjoner og bevegelser. Noen gale rykter og misforståelser om Vietnamkrigen og krigen i Indokina som var alminnelig utbredt i den norske opinionen var et resultat av USA og marionettes propaganda. Disse er gjendrevet og har bleknet

betraktelig som et resultat av vårt seriøse informasjonsarbeide, framholder Phan Hoi videre.

Norsk opinion har på linje med verdensopinionen nådd et vendepunkt i løpet av det siste året. Det norske folket har begynt å forstå bedre enn noensinne Indokina-krigens virkelige karakter, og Saigon-regimet sanne ansikt der klikk-lederen Nguyen Van Thieu står i spissen. Den norske presse har nylig gjort dette meget klarere ved å ta opp de farselignende valgene i Saigon. Den norske opinionen har nå et godt grunnlag for å kunne bedømme realitetene omkring forholdet USA og Sør-Vietnam som »demokratiet» i Saigon var bygget på.

Informasjonsbyrået har hatt gode arbeidsforhold og har opprettholdt korrekte forbindelser med forskjellige norske partier, organisasjoner, bevegelser og enkeltpersoner på basis av støtte til de indokinesiske og vietnamesiske folkene i deres ekte kamp for frigjøring.

– Vi vil gjerne benytte anledningen til å uttrykke vår takk til alle organisasjoner, partier og enkeltpersoner som har støttet oss det siste året, sier Phan Hoi til slutt.

for vietnam

Ønsker du USA ut av Indo-Kina?

I et kvart århundre, under fem presidenter, har USA nå ivaretatt sine skitne interesser i Vietnam. Interesser som en av disse presidentene, Eisenhower, forklarte på følgende måte: »Sett at vi tapte Indo-Kina (Vietnam ligger i Indo-Kina). Faller Indo-Kina, vil halvøyen, den siste landstripen der, neppe la seg forsvare. Det vil bli slutt på de leveranser av tinn og tungsten som vi setter så stor pris på fra dette området. På den billigste måte forsøker vi å hindre noe som vil få de alvorligste konsekvenser for USAs sikkerhet, for vår makt, og vår evne til å få visse ting vi ønsker fra disse rikdommene i det indo-kinesiske området og Sydøst-Asia» (Til en gruppe amerikanske guvernører 4. august 1953).

I dag er området blitt enda mer attraktivt for det råstoffhungrige USA. Det er funnet olje der, i mengder som har

fått eksperter til å karakterisere de oljeressurser USA selv har som et frimerke på en elefantrygg i forhold.

Vietnam og mange andre land er likeledes steder der USA har fått solgt sine ferdigvarer, utbyttet den billige arbeidskraften til egen fordel og ryddet plass for de enorme kapitaloverskudd som storbedriftene (monopolkapitalen) i USA har bygd opp.

Disse forskjellige innblandinger i andre land bruker vi å benevne med ordet imperialism, og i dette spesielle tilfelle som USA-imperialismen.

USA har ivaretatt sine interesser i andre land på flere måter. Enkelte steder har det gått bare ved å bestikke og belønne lokale regjeringer og deres politi og militærvesen. Andre steder har det vært annerledes. Noen steder har de måttet bruke bombefly, napalm, maskingevær og hundretusener med soldater. Et slikt sted er Sør-Vietnam.

Der møtte USA-imperialismen et herdet folk som hadde kjempet mot franskmenn og japanere. Et folk som ikke ville godta den imperialistiske teorien om at dette var et område som USA hadde første retten til å utnytte. Et folk som sjøl ville bestemme over sin framtid.

Under sin nasjonale frigjøringsfront FNL og senere under sin regjering PRR har folket i Vietnam i et tiår kjempet mot de amerikanske inntrengerne. De har tilbakevist »pasifiseringa» som var et forsøk på å plassere hele det sør-vietnamesiske folket i piggrådinggjerdede landsbyer som mest av alt lignet konsentrasjonsleire. Dette for å nøytralisere landsbybefolkningen som mest aktivt støttet FNL.

De har gitt USA militære sjokk. Det største under Tet-offensiven i 1968 hvor FNL gjorde slutt på myten om den amerikanske hærs uovervinnelighet en gang for alle. De har splintret USAs siste redningsplanke, vietnamiseringa, Nixons forsøk på å krige ved stedfortreder, ved å la asiater bekjempe asiater. Den mislykte Laos-invasjonen er vietnamiseringas gravstein.

FNL og PRR har nær bekjempet USAs økonomiske jaktespedisjon i Sør-Vietnam. Dette har ført til en valutakrise som har rystet imperialistenes finansverden. Og stilt overfor et forslag til fred i Vietnam (PRRs 7 punkter) som har vunnet bred støtte over hele verden, også i USA, er USA-imperialismens muligheter få.

To muligheter peker seg ut. Opptrapping av krigen gjennom bruk av taktiske

atom-våpen eller invasjon av Nord-Vietnam i et siste desperat forsøk på å vinne militær seier i Vietnam. Eller USA-imperialistene blir tvunget til å trekke seg ut.

Dette siste kan du bidra til. Eksempler fra ganske nylig viser at en opinion kan øve et sterkt press. Pentagon-papirene viste at imperialistene er redde for opinionen. De flettet et nettverk av løgner for å trygge seg mot folkets reaksjoner. Anerkjennelsen av Nord-Vietnam som AP tillyste i vår er også et uttrykk for sterkt opinionspress.

Ved at du kjøper og leser For Vietnam er du en del av denne opinionen. Ved at du deltar i et demonstrasjonstog eller et solidaritetsmøte eller diskuterer med venner og slekt utvikler og styrker du denne opinionen. Men du kan gi bidrag som er en utvidet støtte til folket som kjemper i Vietnam. Du kan slutte deg til den anti-imperialistiske solidaritetsbevegelsen.

ORGANISER DEG I SOLKOM

Hva er Solkom? Organisasjonens fulle navn er Solidaritetskomiteen for Vietnam. Den ble stiftet i 1965 som et organisert uttrykk mot den amerikanske krigføringen i Vietnam. Siden den gang har organisasjonen tatt opp og lagt stor vekt på årsaken til at USA er i Vietnam. Dette har fått et konkret uttrykk i de fire paroler som medlemmer av Solkom må slutte seg til og erklære seg enige i: 1. USA ut av Indo-Kina. 2. Støtt Indo-Kinas folk på dets egne vilkår. 3. Bekjemp USA-imperialismen. 4. NATO ut av Norge.

HVA VIL DET SI Å VÆRE MEDLEM AV SOLKOM?

I Solkom finnes det to slags medlemskap. For det første aktivist-medlemskapet. Dette betinger at du er nær knyttet til ei FNL-gruppe. At du deltar i studiesirkler, salg av For Vietnam og annet materiell, deltar i politiske diskusjoner og er med på å bestemme Solkoms politikk. Den andre formen er et støttemedlemskap. Inkludert et abonnement på For Vietnam. Dette koster kr. 30,- og det inkluderer ingen plikter. Hovedsaken ved denne medlemskapsformen er økonomisk støtte til Solkom. Dessuten vil støttemedlemmer bli kontaktet med tanke på mer aktiv støtte i forbindelse med Vietnamaker og større arrangementer. Men det er det opp til det enkelte medlem å gi uttrykk for overfor den FNL-gruppen en slutter seg til.

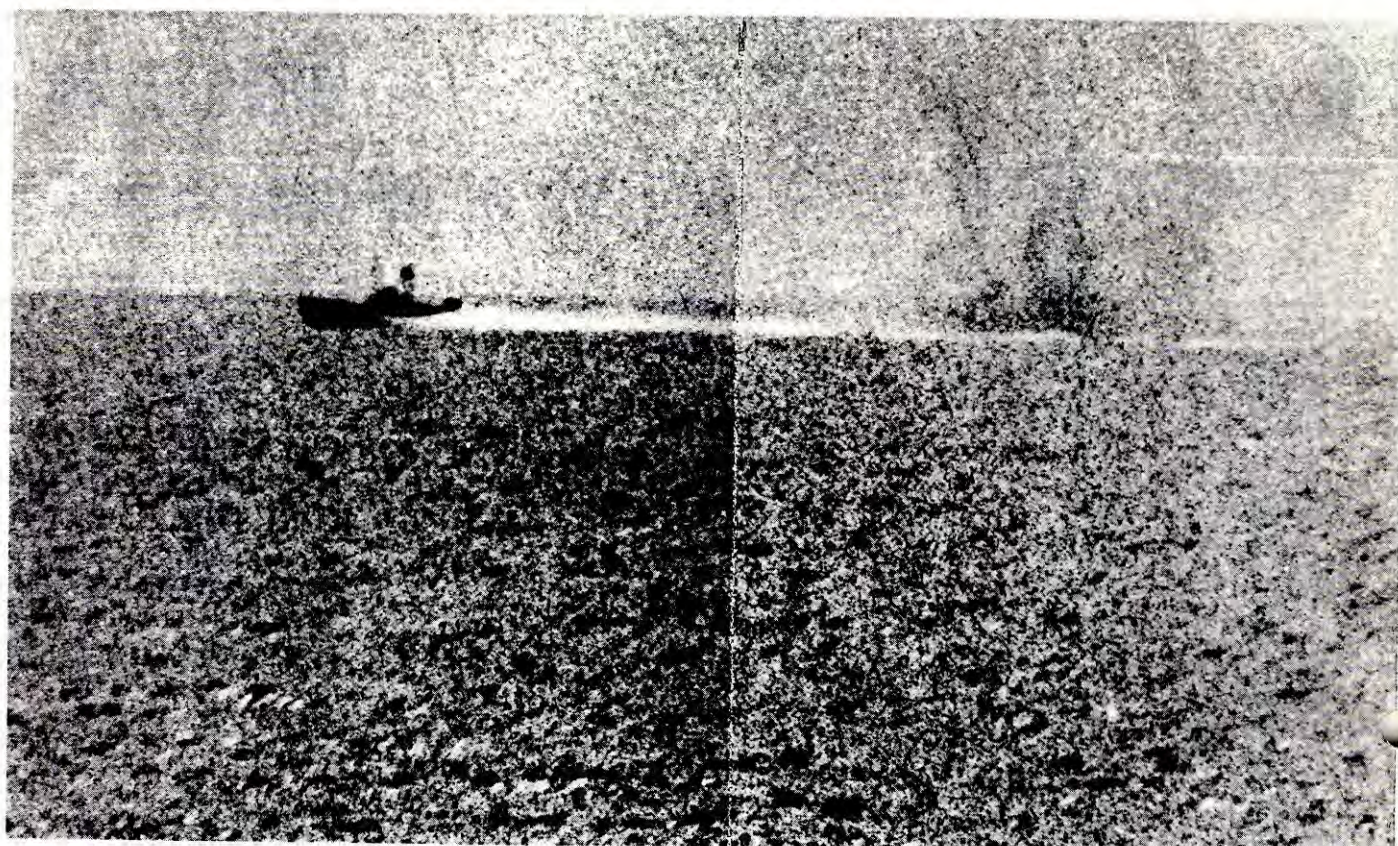
For Vietnam utgis av Solidaritetskomiteen for Vietnam. Et årsabonnement koster kr. 15,-, og kan betales inn over postgiro nr. 20 83 13. Merk talongen hva beløpet gjelder. Abonnementet gjelder også andre trykksaker som Solidaritetskomiteen gir ut.

Red. og ansv. utgiver: R. Mikkelsen.
Redaksjonens adresse: For Vietnam, Boks 558 Sentrum, Oslo 1.

INNHold:

Intervju med PRR.....	2
Fra Pentagon-papirene.....	4
Kampen mot USA-imperialismen blir langvarig.....	6
Gjør Vietnam-opinionen slagkraftig	9
Green Berets i Spydeberg.....	10
Solkoms studier.....	12
Forskjellig kulturstoff.....	13
Streikekamper i Saigon.....	14
Norsk Arbeidsmannsforbund.....	15
Den japanske imperialismen.....	16
Kosygin til Norge.....	18
Hvordan danne ei FNL-gruppe?..	19

Bli abonnent på For Vietnam
Betal kr. 15,- til pg 20 83 13

Nord-Vietnamesisk patruljebåt forsvarer seg mot angrep fra destroyeren Maddox. (fra Pentagon Papers)

Pentagon-rapporten om bombinga av Nord-Vietnam: Tonkin-bukta et planlagt påskudd

I denne artikkelen skal vi ta opp de begivenheter som ledet fram til angrepet på den amerikanske destroyeren »Maddox» i begynnelsen av august 1964. Det som da skjedde var avgjørende i USA-imperialistenes utvidelse av krigen i Vietnam. Hensikten med artikkelen er, med Pentagon-papirene som kilde, å bruke disse hendingene som eksempel på hvilken løgnpropaganda imperialistene bruker for å rettferdiggjøre sine krigshandlinger. Vi skal også se hvordan aviser i Norge tar løgnen for god fisk.

Vi må gå helt tilbake til nov. 1963 for å se hva som ledet fram til begivenhetene i Tonkin-bukta august neste år. Situasjonen i Saigon var den gang at Diem-regimet sto for fall p. g. a. stor motstand i befolkningen særlig fra buddhistenes side, fra andre store menn innen Saigonjuntaen. Dokumenter fra den tida viser at USA-imperialistene var inneforstått med kupp-planer og CIA hjalp til med å forbedre disse.

Gjennom hele denne tida også etter det blodige kuppet vant FNL og folkets kamp stadig større framgang. Etter et besøk i Saigon sa forsvarsminister McNamara: »Vietcongs framgang har vært stor i tidsrommet etter kuppet, ... Vietcong kontrollerer store deler av folket ...» I

oppsummering heter det: »Situasjonen er svært foruroligende. Den løpende utvikling vil, hvis den ikke blir snudd i løpet av de neste 2-3 mnd. føre til i beste fall nøytralisering, men mer sannsynlig til en kommunist-kontrollert stat.»

Disse rapportene la grunnen for de videre opptrappingene av den skjulte krig mot Nord-Vietnam og økt amerikansk »hjelp» til Sør-Vietnam. Eller som McNamara sier det i rapporten til president Johnson: »Planer for skjulte aksjoner mot Nord-Vietnam ble lagd som vi hadde beordret, og det var en svært bra jobb. Planene består av en bred variasjon av sabotasje og psykologisk krigføring mot Nord-Vietnam. Av disse skulle vi velge de som gir maksimalt press mot minimum risk.»

De hemmelige militære operasjonene mot Nord-Vietnam gikk under kodenavnet Operasjonsplan 34A og ble startet opp 1. feb. 1964. Den varierte fra spionering med U 2 fly over DRV (Nord-Vietnam) og kidnapping av innbyggere i DRV som ble brukt til etterretningsinformasjon til fallskjermjegere som drev sabotasje. Aksjonene omfattet også psykologiske krigføringsgrupper og kommando-raider som ble landsatt fra sjøen. Disse ødela jernbaner, sprengte i

stykker bruer.

Etterretningsvirksomheten hadde CIA tidligere tatt seg av. De ble nå satt under amerikansk militær ledelse i Saigon. Krigen mot DRV fra lufta ble drevet fra Laos. En styrke på 25-40 propellfly av typen T-28 ble organisert under merket av Laos kgl. flyvåpen. Det var bare noen få fly som hørte til dette flyvåpenet. Resten ble bemannet av piloter fra Air America (Et CIA selskap). Fly fra US Air Force samlet informasjon for bombetoktene til T-28. Disse toktene tiltok etterhvert i omfang og begynte så smått å bevege seg inn på nord-vietnamesisk område. En tredjedel av den hemmelige krigen mot DRV var patruljer med destroyere i Tonkin-bukta. Funksjonen skulle være psykologisk i hovedsak.

Alle tiltakene i 34A programmet var ledd i en strategi som gikk ut på å kutte alle forsyningslinjer til FNL og i tillegg skremme lederne i DRV til å beordre »opphør av Vietcongs aktiviteter». Utenriksminister Rusk sa at Ho Chi Minh »har en industri å forsvare: han er ikke lenger en geriljasoldat som ikke har noe å tape.»

Pentagonstudiene viser at dette skjedde til tross for at CIA tidligere hadde slått fast at FNLs styrke lå i Sør-Vietnam og vokste ut av revolusjonære krav for sosial

rettferdighet og nasjonal uavhengighet. Mot slutten av våren 1964 var general Khanh i Saigonjuntaen stadig i kontakt med USA-imperialistene med tanke på å erklære krig mot DRV og til støtte ville han ha store USA-styrker. Dette ble avslått av USAs Saigonambassadør, istedet trappet McNamara kraftig opp 34A programmet. Det Kgl Laotiske flyvåpen ble hemmelig styrket og videre planer for bombemål i Nord-Vietnam utarbeidet. Samtidig forsøkte Pentagon å sette i gang en avis-kampanje som fortalte om USAs støtte til allierte i Sørøst-Asia.

Som forsterkninger på 34A satte ledelsen inn øvede sabotasjegrupper, raske patruljebåter og annet. Ved midnatt 30 juli gikk sør-vietnamesiske marine-kommandosoldater til angrep på de nord-vietnamesiske øyene Hon Me og Hon Nieu i Tonkin-bukta. De sto under kommando av general Westmoreland. Mens dette sto på, satte den amerikanske destroyeren »Maddox» kursen nordover til Tonkin-bukta med ordre om ikke å gå nærmere land enn åtte sjømil. 2. august måtte maddox skifte kurs to ganger for å komme unna nord-vietnamesiske torpedo-båter som lette etter angriperne. Ved trefning ble flere torpedo-båter skadet av amerikanske fly fra hangarskip i nærheten.

3. august, dagen etter, gav president Johnson ordre om at »Maddox» igjen skulle sette kursen inn i Tonkin-bukta og denne gangen ikke gå nærmere enn elleve sjømil fra land, men med støtte fra to hangarskip og en destroyer. Den 4. august ble båtene i følge amerikanske kilder angrepet av to nord-vietnamesiske patruljebåter.

Intens møtevirksomhet preget timene etter at meldingene om angrepet kom til Pentagon, bombemål ble pekt ut og mindre enn seks timer etter var de første bombeflyene lettet. President Johnson sto fram på TV og forklarte bombetoktene mot DRV som en gjengjeldelsesaksjon. Pentagonstudiene viste også at i møtene mellom McNamara og represen-

tanter fra kongressen fortiet han bevisst det han hadde visst om de forutgående angrep og provokasjonene som USA-imperialistene hadde satt i verk. Vedtakene gikk glatt gjennom senatet og representantenes hus.

Denne svært viktige opptrappingen av krigen mot DRV og Vietnams folk kunne på denne måten skje uten motstand fra den amerikanske opinionen som var blitt ført bak lyset. Meldingene i USA-vennlige aviser fulgte lojalt opp USA-imperialistenes løgnpropaganda. 6. august brakte Aftenposten en tale av president Johnson. Vi sakser noen linjer for å vise hvor grotesk løgnen er: ... President Eisenhower og president Kennedy arbeidet for de samme mål som jeg stadig gjør: At regjeringene i Sørøst-Asia skal respektere de internasjonale avtaler som gjelder for deres område ... ofrer sine krefter på å bedre livet for sine innbyggere ved å arbeide mot fattigdom, sykdom og uvinnethet.

I 1954 redegjorde vi klart for vår holdning i Vietnam. I juni samme år erklærte vi at vi ville se på enhver fornøyelse av aggresjon og krenkelse av 1954-avtalen med dyp bekymring og som en alvorlig trussel mot den internasjonale fred og sikkerhet.»

Vi mener det kan være verd å ta en titt på Aftenpostens leder 8. august 1964: ... Amerikanerne gjorde det helt klart at de ikke rolig kunne finne seg i denne kommunistiske aggresjonen, at de var rede til å bruke maktmidler for å stoppe de kommunistiske framstøt også i denne del av verden ... Spørsmålet om Norges medlemskap i NATO har også vært trukket inn i denne forbindelse. Fra radikale hold i dette land er det blitt spurt om tiden nu ikke er inne til en endring i landets utenrikspolitikk. Det er en problemstilling vi har vanskelig for å forstå. Sluker man rått de versjoner som de kommunistiske stater gir av hendelsesforløpet de seneste dagene i Sørøst-Asia, ... (osv) ... Men for alle oss som ikke godtar kommunistenes fremstilling,

for oss som ikke er programforpliktet til å svelge propagandaen fra øst, fortøner bildet seg ganske anderledes. Vi har fått et nytt eksempel på kommunistisk aggresjon, og et nytt bevis for at det eneste som betyr noe er at man kan vise samhold og styrke.»

Dengang Aftenposten. Det kan ikke være lett for en avis som opererer med denslags glosser og uttrykk å oppdage at nettopp den har vært offer for en av de mest gigantiske propagandaløgner vi kjenner til.

Men hva gjør Aftenposten i dag? Etter at det som virkelig skjedde er blitt avdekket? Iler de til med kritikk av seg og sine feilaktige kilder? Eller trekker de politiske konklusjoner av det som Pentagonpapirene forteller? Ingen av delene.

Aftenposten mener tvert imot at selve det at Pentagon-rapporten er blitt offentliggjort er det største. At det bekrefter den ansvarsfulle pressefrihet i USA. Uten overhodet å berøre de pressemeldinger som nå er blitt avslørt som bunnfalske. Uten å berøre det at pressen i USA fikk mulighet til å bruke sin »frihet» først år etter at begivenhetene fant sted. Og uten å nevne det at avsløringen slett ikke skyldtes noen endret holdning hos Nixon og hans menn, men en straffbar handling fra en av USA-imperialistenes betalte tjenestemenn som ikke lenger ville delta i det skitne spillet.

McNamara forteller journalistene den 5. aug. om USAs »raids» i Nord-Vietnam -etter Tonkinbuktaffæen. (fra Pentagon Papers)

NÅ PÅ NORSK!

PENTAGON RAPPORTEN

EN AV ÅRETS MEST AKTUELLE BØKER

cappelen

Kampen mot imperialismen er langvarig

I 1884 kunne Frankrike erklære Vietnam som sin koloni etter 26 års krig mot de innfødte. Som alle andre kolonier skulle Vietnam forsyne »moderlandet» med råstoffer, og være marked for den raskt framvoksende industrien i Frankrike.

I 1940 invaderte de japanske fascistene Vietnam, og den franske quisling-regjer-

inga i Vichy ga Japan tillatelse til å bruke landet som base og oppmarsjomsråde for sin aggresjon.

I 1941 blir Vietminh dannet med Ho Chi Minh som leder, for å ta opp kampen mot den japanske okkupasjonen.

Fra 1941 til i dag – i tretti år – har folket i Vietnam ført en langvarig militær og politisk kamp mot fremmede inn-

trengere. Først mot Japan, så mot det franske koloniveldet og til slutt mot USA-imperialismen. Fra å være en håndfull patrioter har frigjøringsbevegelsen vokst til revolusjonær folkekamp, den har befridd den nordlige delen av landet, og i sør er USA på vei ut.

Hvordan har vietnameserne klart å utvikle en frigjøringskamp som i 1945 slo de japanske okkupantene, som i slaget ved Dien Bien Phu i 1954 knuste kolonitroppene til Frankrike, og som i dag står i ferd med å jage en av verdens største militære og økonomiske makter ut av landet?

Fram til 1954 var det Vietminh som ledet kampen. I 1960 ble FNL dannet av tidligere motstandsmenn i Sør-Vietnam og i 1969 ble den Provisoriske Revolusjonære Regjering, PRR, dannet.

Svaret på hvorfor og hvordan disse frigjøringsorganisasjonene ble skapt vil gi oss et innblikk i årsaken til at folket i Vietnam har gått fra seier til seier i frigjøringskampen.

DANNELSEN AV FNL (DEN NASJONALE FRIGJØRINGSFRONTEN) I 1960

I stedet for å holde seg til bestemmelsene i Geneve-avtalen i 1954 om at ingen fremmede makter skulle blande seg inn i indre vietnamesiske forhold gjorde USA det stikk motsatte. President Eisenhower/CIA hentet Ngo Dinh Diem fra et universitet i USA. Han utropte seg til regjeringssjef i Sør-Vietnam, og at Geneve-avtalen ikke gjaldt for ham. USAs utenriksminister erklærte i des. 1954: »USA har til formål å opprettholde og styrke Ngo Dinh Diem-administrasjonen, og militært bygge opp en bedre trent og utrustet vietnamesisk arme.»

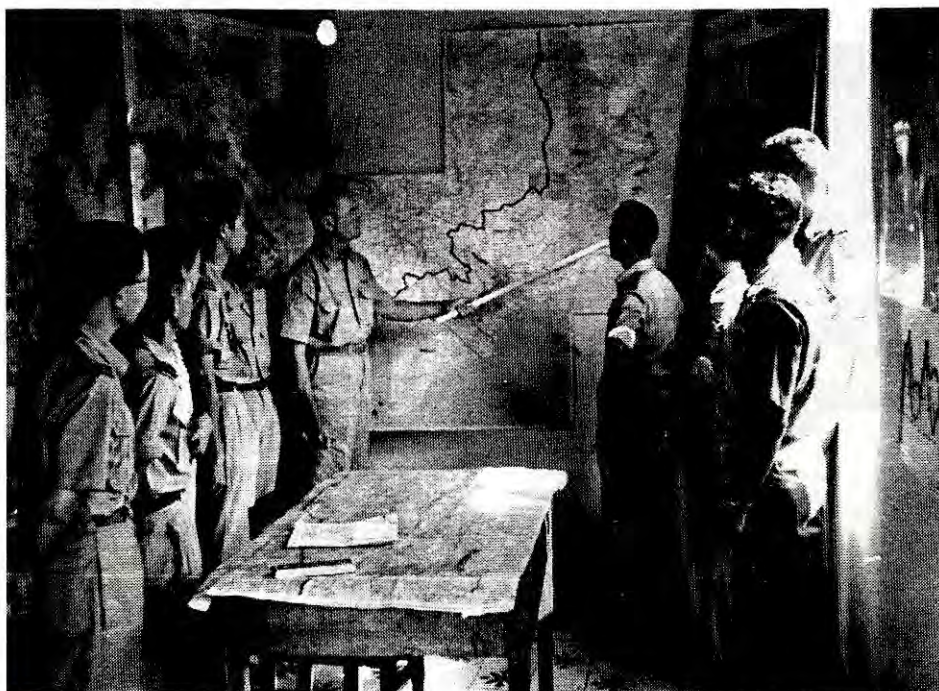
Diem startet med hjelp av militære rådgivere og våpenhjelp fra USA en undertrykkelses- og terrorpolitikk mot folket, og spesielt de som hadde deltatt i frigjøringskampen mot Japan og Frankrike. Terroren resulterte i motvold, forhatte torturister og angivere ble likvidert som i Norge under andre verdenskrig. Politistasjoner og militære baser og forråd ble angrepet og våpen erobret.

Flygeblader og oppmaninger om å gjøre opprør ble spredd blant folket.

I mars 1960 kunne sør-vietnamesere lese »Deklarasjon fra tidligere motstandskjempere om den nåværende situasjon i Sør-Vietnam.» Den krevde slutt på undertrykkelsen og forfølgelsene og sluttet med: »Den nåværende kampen i Sør-Vietnam er hele folkets kamp og omfatter alle politiske syn, fra kommunister til individer som bare ønsker reformer. Med andre ord den store majoritet av pat-

Dien Bien Phu: Vietminh-soldaten heiser seiersflagget

1955: USA-oberst »gir råd» til vietnamesiske offiserer.

rioter. Vår forente styrke, med aktiv støtte av våre landsmenn i nord og de progressive folkene i verden, kommer til å seire.»

I september 1960 ble det vedtatt en resolusjon på Vietnams Arbeiderpartis (Lao Dang) tredje kongress som utdyper hvordan kampen skal føres og hva målet skal være:

»For å sikre framgang for den revolusjonære kampen i det sørlige Vietnam må folket der arbeide for å opprette en enhetlig blokk av arbeidere, bønder og soldater og *skape en bred enhetsfront*, rettet mot USA og Diem og bygd på en allianse mellom arbeidere og bønder.»

Videre står det: »Fronten må forene alle krefter som kan forenes, vinne over på sin side alle krefter som kan vinnes over, nøytralisere alle krefter som kan nøytraliseres samt trekke de breie lag av folket inn i kampen mot USA og Diem, for Sør-Vietnams frigjøring og fredelig gjenforening av fedrelandet.»

Den 20. desember samme året ble FNL dannet i en hytte i et utilgjengelig skogsområde på Caumauhalvøya i den sørlige delen av Sør-Vietnam. FNL fikk støtte av 3 store politiske partier, bondeorganisasjoner og fagforeningsforbund, katolikker og buddhister og andre folkelige masseorganisasjoner. Grunnlaget for enhetsfronten var et 10-punkts program for frigjøring av sør og fredelig gjenforening.

TET-OFFENSIVEN I 1968 – ET VENDEPUNKT I FRIGJØRINGSKRIGEN

Under Tet-offensiven i 1968 snudde frigjøringsstyrkene definitivt den militære kampen til sin fordel. Imperialisttroppene og lakeisoldatene til Saigon-juntaen ble jaget ut av landsbygda for godt. Til og med den amerikanske ambassaden i Saigon ble angrepet av FNL-styrker.

Den franske avisa »Le Monde» rapporterte 10 måneder etter offensiven, 19. desember: »Alle snakker om revolusjonære komiteer, allianse, front og valg; i landsbyene, i distriktene, i regionene og i små og store byer. Overslagene varierer, men styrken og viktigheten av bevegelsen er ubestridelig. Det er ikke spørsmål verken om en tidevannsbølge eller dønning fra en dampbåt. Den herskende oppfatning er at Vietcong, som Mekongfloden, vokser, at dens forgreininger mangedobler seg. Fra å være en organisasjon på noen hundre har Vietcong vokst til å ha tusener av kjempende. Og elvene gjør det samme, både på høylandet og på de små slettene i nord. I løpet av noen få måneder har landet blitt feid over på

kryss og tvers. Bevegelsen er i utvikling overalt så sterkt at en kan lese forvirringen i ansiktet på dem som skulle ha til oppgave å demme opp for den.»

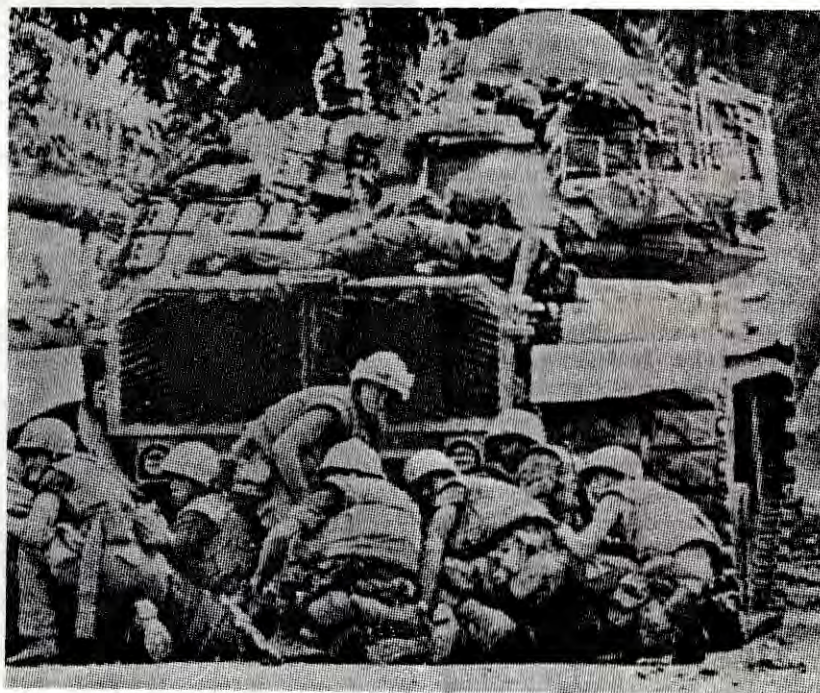
Det var denne folkelige bevegelsen, som de militære seirene til FNL utløste, som resulterte i dannelsen av PRR (Den Provisoriske Revolusjonære Regjering) i juni 1969. Opprettelsen av PRR betydde at nye lag og grupper av folket ble trukket med i motstandskampen. PRR betydde derfor et klimaks i en langvarig prosess for å skape revolusjonær makt. Den begynte i 1960 med opprettelsen av folkets komiteer for sjølstyre, så fulgte de revolusjonære folkerådene på alle nivåer. En nasjonal og folkelig basis ble skapt ved militær frigjøring i store deler av landet. Denne ble konsolidert og satt på prøve mange ganger før regjeringen ble dannet. PRR er ingen »hjemmefront», men en folkets stat på det militære, administrative og politiske området.

Prinsippene som har ført til framgang for frigjøringskampen i Vietnam kan oppsummeres til å være:

- basere seg på langvarig kamp, og vinne styrke gjennom kampen.
- forene alle krefter som lar seg forene for å slå til mot hovedfienden.
- kombinere militære aksjoner med politiske for å sikre det som er vunnet, og for å isolere fienden.

DEN INTERNASJONALE ENHETSFRONTEN BESEIRER USA-IMPERIALISMEN MILITÆRT I INDO-KINA, OG ISOLERER DEN I VERDEN FORØVRIG

USA-imperialistene og dens gallionsape Nixons siste krampetrekning for å holde skansene i Vietnam var lanseringa av den såkalte »Vietnamiseringsstrategien». Den hadde til formål å få asiater til å bekjempe asiater, mens USA sto bak og trakk i trådene og sopte inn gevinstene.

Fra Tet-offensiven i Vietnam i 1968 – amerikanske soldater søker dekning for offensiven fra FNL.

I februar i år skulle dette prøves for alvor. 30 000 av Saigon-hærens elitetropper sammen med leiesoldater fra Thailand og Kambodsja under ledelse av USA-rådgivere og støttet av alt imperialistene hadde av flyvåpen i Indo-Kina, invaderte Laos fra Sør-Vietnam og Kambodsja i et forsøk på å snu krigen til sin fordel.

Hva skjedde?

Frigjøringsstyrkene i Laos lokket Saigon-troppene i en felle i Laos, FNL-styrkene avskar forbindelseslinjene og basene til invasjonstroppene i Sør-Vietnam, samtidig som de gikk til voldsomme angrep på flyplassene. Geriljaen i Thailand gikk til offensiv og de thailandske troppene fikk trøbbel nok der.

Alt i alt var resultatet det største militære nederlaget USA-imperialismen har opplevd på lenge.

Hva førte det militære nederlaget til for USA-imperialismen internasjonalt?

I slutten av april opplevde USA de største fredsdemonstrasjonene landet har sett siden de startet aggresjonskrigen i Indo-Kina. I juli lanserte PRR sitt 7-punkt forslag for fred som Nixon ennå ikke har klart å svare på, og som har fått støtte av senatorer i USA og regjeringer over hele verden. Regjeringsskiftet i Norge førte til løfte om anerkjennelse av DRV (Nord-Vietnam), noe som imperialistene mislikte sterkt da Norge var det første NATO-landet. På Malta og Island opplever imperialistene at regjeringer sier nei takk til NATO-baser og imperialistisk militærdominans. Tidligere økonomiske partnere som Vest-Tyskland, Storbritannia og Japan nekter å subsidiere en krig imperialistene taper. USA-imperialismen mister stadig venner og møter stadig motgang.

Alle disse hendingene fra de militære seirene i Indo-Kina til løfte om anerkjennelsen av DRV i Norge, er uttrykk for det samme: *i dag er det i ferd med å*

vokse fram en internasjonal enhetsfront mot USA-imperialismen, og spesielt dens krig i Indo-Kina.

At FNL er seg bevisst sin rolle som spydodden i denne internasjonale enhetsfronten slår FNLs program fast: »Den Nasjonale Frigjøringsfronten i Sør-Vietnam forplikter seg til handlekraftig å ta del i den felles kamp verdens folk fører for fred, nasjonal uavhengighet, demokrati og sosiale framskritt, mot den krigerske og aggressive militarisme de amerikanske imperialistene står for.»

KAMPEN MOT EEC OG DEN INTERNASJONALE ENHETSFRONTEN.

Å få Norge med i EEC er et imperialistisk framstøt som vil styrke de internasjonale storkonsernene på bekostning av arbeidernes, bøndenes og fiskernes og de små næringsdrivendes interesser. EEC med sin frie etableringsrett, frie kapitalbevegelse og frie bevegelse av arbeidskrafta vil bety at norsk sjølstendighet blir utslettet.

Motstanden mot EEC og for den nasjonale sjølstendigheten er i dag organisert og har brei støtte i folket. Ved å forene alle krefter bak kravet NEI TIL EEC kan vi i dag slå dette framstøtet tilbake og holde Norge utenfor.

Men det vil bare være en betinget og midlertidig seier — vi kan være sikre på at de imperialistiske kreftene ikke vil gi seg så lett, men prøve seg på nytt for å sikre våre ressurser og vårt marked.

Skal kampen for den nasjonale sjølstendigheten vinnes såvel i Vietnam som i Norge må folkene i disse landa stå sammen mot imperialismen. Vietnamesiske bønder, tyske bønder og arbeidere Norge kan ikke vinne noen nasjonal seier ved bare å kjempe innen sine egne land. De må gjensidig støtte hverandre, øke samholdet og solidariteten seg imellom for å styrke slagkraften i mot den internasjonale imperialismen. Forene alle nasjonale krefter i en internasjonal enhetsfront som kan rette et endelig slag mot USA-imperialismen og befri folk for militær undertrykkelse og økonomisk utbytting.

Kampen for nasjonal sjølstendighet kan bare vinnes når folkene i Vietnam og Norge står sammen mot imperialismen.

Gjør Vietnamopinionen slagkraftig

Det finnes en hel rekke mennesker som går rundt med FNL-merke, og enda flere mener at USA fører en brutal krig med sikte på å tilrane seg rikdommer fra Vietnams folk. Mange deltar i demonstrasjoner og leser For Vietnam. Et felles trekk ved disse menneskene er at de utgjør en viktig del av vår Vietnamopinion mot USA-imperialistenes aggresjon. Men vi som mener noe om denne saka og synes det er av stor betydning at USA-imperialistene blir drevet tilbake, vi kan gjøre noe mer enn bare mene i våre stille sinn.

For Vietnam har tatt seg en runde og snakket med folk som har tatt stilling i kampen, og spurt dem om deres holdning til organisert arbeid og hvilke metoder vi kunne bruke for å utbre vårt syn.

Det har ikke vært For Vietnams mening å holde opp en moraliserende pekefinger for deg som kanskje har litt dårlig samvittighet for at du ikke gjør så meget med det du mener. Vi vil derimot forsøke å vise at det å arbeide og være en del av kampen mot imperialismen, kan være svært inspirerende og at det slett ikke behøver å sluke all din tid.

Du kjenner deg kanskje igjen i noen av intervjuene der vi forsøker å trekke fram de positive erfaringene som folk allerede har gjort.

AKTIV I ANNET ARBEID

B. C. går på skolen, hun deltar ofte i demonstrasjoner og står av og til på stands.

— Ser at du går med FNL-merke og driver litt anti-EEC arbeid, har du ikke lyst til å bli med i FNL-gruppa her?

— Akkurat nå synes jeg det er viktigere å delta aktivt i anti-EEC arbeidet. Den kampen vi nå fører er jo avgjørende for det norske folket.

— Øyner du noen sammenheng mellom dette arbeidet og det som skjer i Vietnam?

B. C. svarer at hun ikke har tenkt så mye på den problemstillinga, men at hun i grunnen ser en viss likhet i at vi begge forsvarer nasjonal sjølstendighet mot imperialistiske angrep.

— En gang kom jeg forresten ut i en Vietnamdiskusjon mens jeg sto på anti-EEC-stand, og da brukte jeg nettopp vietnamesernes vellykte kamp som eksempel på hva vi kunne gjøre. Et godt argument.

— Mener du at sammenhengen bare er der fordi situasjonen likner, eller kjemper vi mer eller mindre mot samme fiende?

— Samme fiende er det vel ikke akkurat ettersom anti-EEC kampen retter seg mer mot vest-tysk imperialisme, og i Vietnam er det jo USA-imperialismen som herjer.

B. C. var enig i at det var USA-imperial-

Fra Hue: Studenter, skole-elever og andre Ungdommer slutter seg til FNL. ismen som var den ledende imperialist-makt, og at det var viktig å slå den; få Norge til å støtte PRRs fredsforslag.

— Vi har jo ingen sjanser mot vest-tysk og europeisk imperialisme om vi ikke klarer å slå USA-imperialismen.

Derfor var det viktig, mente hun, å ha dette perspektivet i anti-EEC-arbeidet. Da hun hørte det var mulig å være støttemedlem i Solkom, ville hun gjerne det for å være nærmere knyttet til fronten og få følge med i materialet fra Solkom.

FOR LITE KUNNSKAPER

Den neste vi møter på vår ferd er N. L.

— Har hørt at du langt på vei er enig med Solkom. Hva kommer det av at du ikke er med i FNL-gruppa?

— Jeg synes jeg har alt for lite kunnskap om situasjonen og bakgrunnen i Vietnam. Hva skulle jeg si til folk når jeg sto på stands?

Han peker på noe meget vesentlig, vi må kjenne saka grundig ellers vil ikke folk tro på oss. Nettopp studier og kunnskaper om fienden har vært grunnleggende i vietnamesernes kamp, det må også være vår metode. Det betyr på ingen måte at en skal være utlært ekspert på Vietnam før en begynner arbeidet. Det er nettopp på stands at vi får greie på hva folk er levende opptatt av og hva vi må kunne mer om. Dette forteller vi til N. L.

— FNL-gruppa går gjennom en studie-sirkel med de nye medlemmene slik at du kan være sikret et lite grunnlag. Dessuten pleier vi å sette oss inn i den aktuelle situasjonen.

— Dette var sannelig bra. Jeg var ikke klar over at det var slik dere arbeidet. Det gir jo muligheter til å sette seg inn i problemene på nokså kort tid. Dessuten har jeg også sett at det er moro å stå på stand i byen. Flere ganger jeg har kommet

forbi, har det vært livlige diskusjoner.

N. L. må også innrømme at det er få og dårlige grunner til at han fortsatt skal stå utenfor det organiserte Vietnam-arbeidet.

— Det er jo bare USA-imperialistene som tjener på at jeg ikke blir med.

FOR LITEN TID

M. H. var den siste vi snakket med. Hun mente at skolen tok så mye av hennes tid at det ble liten tid til å være aktivt med selv om hun var enig i standpunktene, her er hva hun selv sa:

— Dette er selvfølgelig veldig galt, man skulle jo ha tid til å være aktiv i FNL-gruppa. Jeg ser kampen i Vietnam som en del av den kampen vi fører her i Norge mot imperialismen. Anerkjennelsen av Nord-Vietnam er et standpunkt som går mot imperialistene. — Men som sagt med skolen strekker ikke tida til.

Vi kunne bare være enig i det første hun sa. Når det gjaldt tidsproblemet forsøkte vi å antyde at det likevel var noe til overs hvis en så på tid som gikk til sommel her og der.

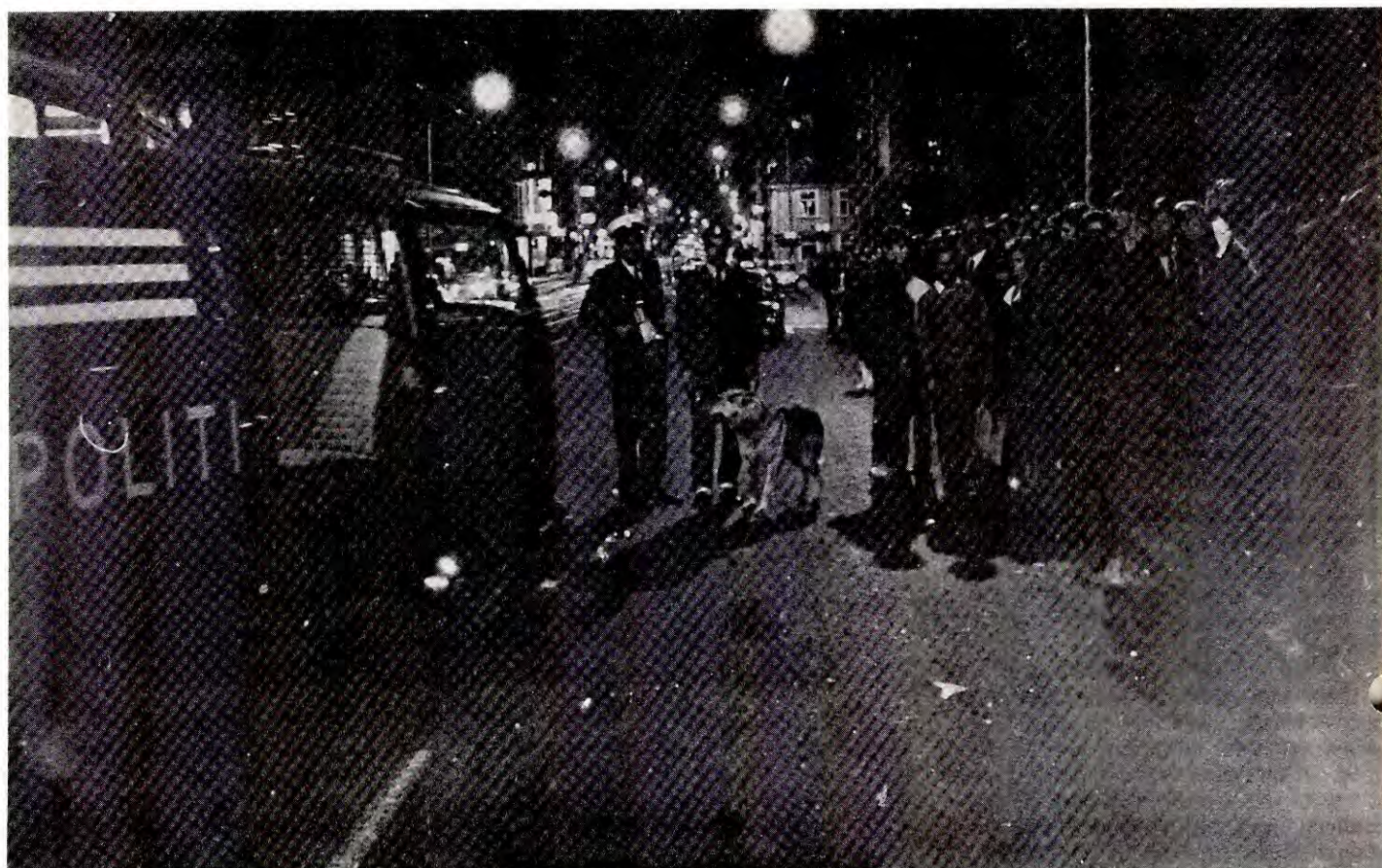
— Jeg diskuterer ofte Vietnam med venner og familien. Det synes jeg er svært morsomt.

Dette er også en viktig del av Vietnamarbeidet.

— Men kunne du ikke tenke deg å sette din innsats inn i en mer planmessig sammenheng slik at arbeidet ble slagkraftig?

M. H. kunne i grunnen godt tenke seg det, bare det ikke tok for mye tid.

Alle tre mente at det var viktig å skape en bred og slagkraftig Vietnamopinion mot USA-imperialistene, og var enig i at det trengtes et planmessig organisert arbeid for å klare dette. For disse tre var det ulike måter å være med i arbeidet, fordi problemene for den enkelte var forskjellige.

Glimt fra Green Berets-aksjonen i Trondheim som medførte at filmen til slutt ble tatt av programmet. Vi ser politiet med hunder foran demonstrantene. Vil vi få den samme situasjonen i Spydeberg «en gang i begynnelsen av desember»?

Avvis fascistfilm i Spydeberg!

Fascistfilmen «Green Berets» har med lite hell vært forsøkt vist på forskjellige steder i landet. Siste tilfellet var Trondheim i slutten av august der filmen ble møtt med bastante motdemonstrasjoner. For en stund siden ble det klart at filmen også vil bli forsøkt satt opp i Spydeberg i Østfold. Foreløpig er tidspunktet satt til «en gang i desember.» Det er kinosjef Torer Berger i Spydeberg som har bestemt seg for å «forsvare demokratiet» og gi folk anledning til å se den «omstridte filmen». Før vi tar for oss kinosjefens misforståtte forsvar av «demokratiske rettigheter», skal vi ta for oss visse sider ved denne propagandafilmen.

Den ble laget i samarbeid mellom Warner Brothers som søkte profitt, og Pentagon, som søkte propaganda for sin krig. Filmen har en hensikt: den skal tjene kapitalens, imperialismens og militarismens interesser. Da den ble laget i 1967 hadde terrorbombinga av Nord-Vietnam pågått i to år, mot verdensopinionens protester. At Pentagon virkelig trengte et kunstig forsvar for sin krig, har også senere avsløringer klart vist. Ingen kan i dag være så blinde at de har unngått å treffe på omtalene av massakrene i My Lai, høre om amerikanernes terrorbombinger av sivilbefolkningen, giftspredninger og regelrette nedslaktninger i

hopetall. Siste bekreftelser har kommet med Pentagon-rapporten.

«Green Berets» forsvare folkemord. Forsvaret blir virksomt når filmen vises. Kinosjefen i Spydeberg burde forstå at han gjør seg til en av forsvarerne av Vietnamkrigen når han vedtar å sette opp denne på programmet. Han blir en av dem som forsøker å gjenopplive vrangforestillingen om amerikanerne som forsvarerne av frihetens siste utpost. Kinosjefen stiller seg på folkemordernes side under påberopelse av å forsvare demokratiske rettigheter. Hans motivering blir sørgelig tynn. Han kan umulig være så politisk umoden og uvitende at han ikke kjenner til at filmen primært er blitt et

Til venstre kinodirektør Willy Svarverud i Trondheim, til høyre kinosjef Torer Berger i Spydeberg som vil sette opp «GB» en gang i begynnelsen av desember.

politisk stridsspørsmål her i landet. Det å sette den opp blir en politisk handling. Slik som det å vise tyskernes propagandafilmer under krigen var det. Var det da innholdet som var det viktigste. Nei – folk kjente til propagandaen, og de kjente til hva tyskerne sto for i virkeligheten. De tok avstand fra propagandaen vel vitende om hvilken funksjon filmene var tiltenkt. Parallellén er klar: vi *vet* hva «Green Berets» står for i dag, og vi *vet* hvilke forbrytelser amerikanerne har begått. Hadde Torer Berger vært den ridderlige forsvarer av demokratiet som han påberoper seg, hadde han avvist filmen. Avvist forherligelse av folkemord. Når han viser den, begår han en politisk handling. – «Jeg vil understreke at dette ikke er noen politisk handling... Det ligger ingen politiske motiver bak oppsettingen på Spydeberg kino...» sier kinosjefen i et intervju med avisen «Øvre Smaalenene» den 27. august.

Torer Berger sto som førstemann på Høyres liste ved valget i høst. Ikke at det nødvendigvis betyr noe – det finnes også enkelte Høyre-folk som har forstått krigens karakter i Vietnam – men analysen i denne saken har klart vist at kinosjefens uttalelse ikke holder.

Filmen ble sist forsøkt vist i Trondheim. Motstanden ble til slutt så stor at

den ble tatt bort fra programmet. Da hadde 18 organisasjoner og partier fra Unge Venstre, AUF og SUF(m-l) protestert. Trondheim Faglige Samorganisasjon med 24 000 arbeidere bak vedtok en skarp uttalelse der hovedkravet var: »Ta filmen av programmet omgående!» Det må også bli kravet i Spydeberg. Reaksjonene er allerede begynt å komme: Representantene på en distriktskonferanse i Solidaritetskomiteen for Vietnam i Moss den 19. september har protestert. Her var representanter for hele Østfold tilstede. Vi gjengir uttalelsen et annet sted på denne siden.

Videre har Østfold AUF protestert i et åpent brev til kinostyret i Spydeberg. Uttalelsen slår fast at dette er forherligelse av amerikanernes krig i Vietnam. »AUF i Østfold vil derfor be kinostyret i Spydeberg fjerne denne filmen fra plakaten og ikke bidra til spredning av fascistisk propaganda,» heter det til slutt. Dette er en riktig uttalelse som vi støtter fullt ut. Inntil i skrivende stund har verken kinosjefen eller kinostyret reagert.

»Green Berets» er foruten i Trondheim, derlig blitt møtt med hard motstand i Arendal, Elverum og Stavanger. Siste sted ble 47 demonstranter arrestert, på andre 10. I Oslo har man ikke turt sette opp filmen pga. folkeopinionen. En kan ikke se bort fra at opinionen vil reagere over forsøket på oppsetting i Spydeberg også — selv om stedet ligger rundt 46 km. fra Oslo, og selv om kinosjefen av frykt for demonstrasjoner bare oppgir spilletatoen til »en gang i desember». Det er å håpe at kinosjefen og kinostyret vil forstå hvilken handling de gjør når de setter opp filmen, og gjøre om beslutningen om å vise filmen. Først da vil de forsvare det demokratiet de roper så høyt at de forsvare.

En vaklende Nixon-dukke får sin rette påskrift under BG-aksjonen i Trondheim.

Solkom-protest mot GB i Spydeberg

»Boikott filmen — gi pengene til FNL» lød kravet i Trondheim. Det samme bør være tilfelle i Spydeberg.

Vi protesterer på det kraftigste mot kinosjef Torer Bergers beslutning om å vise filmen »The Green Berets» i Spydeberg, og forlanger at filmen blir tatt av programmet.

Vi tar skarp avstand fra at filmen er importert til Norge for vanlig kommersielt bruk og at norske kommunale kinematografer stilles til disposisjon for spredning av slik propaganda. Filmene må oppfattes som utvetydig støtte for USAs krigføring i Indo-Kina og en provokasjon

mot det kjempende vietnamesiske folket og dets venner i Norge.

Beslutningen om å vise filmen er en klar politisk beslutning fra kinoledelsens side, ledelsen solidariserer seg med dette med forsvarerne av USAs folkemord i Indo-Kina.

At USA driver en skitten utryddelseskrig rettet mot de indokinesiske folkene for selv å sikre seg enorme naturressurser i området, har vært dokumentert i det uendelige. Senest

gjennom de avslørende Pentagon-papirene som viser at amerikanske myndigheter har drevet løgnpropaganda for å holde krigens sanne karakter skjult for verdens folk.

Filmene har bare en hensikt: å forherlige amerikanernes »innsats» som i praksis har vært alle former for drap og nedslaktning av sivilbefolkningen. Men amerikanerne har ikke greid å knekke motstanden. Vi vet at de indokinesiske folkene har stått imot, og at amerikanerne er i ferd med å tape. Likevel vil ikke Nixon og militaristene rundt ham ha fred. Vietnams folks representanter har fremmet fire fredsforslag ved forhandlingene i Paris, og til tross for press fra opinionen i USA har Nixon ennå ikke svart på det siste forslaget som ble fremmet i juli i år. Vi plikter å kreve at USA trekker seg ut av Indo-Kina straks og gir klart til kjenne at vi støtter folkenes rettferdige kamp. Når kinoledelsen i Spydeberg viser »Green Berets», står den på den andre siden: imperialistenes, folkemordernes og inntrengernes side.

Dette tar vi klart avstand fra, og henstiller om at filmen blir fjernet fra programmet. At det er brei enighet om et slikt krav, har tidligere reaksjoner mot filmen vist. I en rekke byer har folk demonstrert mot den, og vi støtter de som viser sin motvilje mot framvisning.

Dette ble vedtatt på en distriktskonferanse holdt av Solidaritetskomiteen for Vietnam i Moss den 18. og 19. september der representanter fra Østfold var til stede.

Grunnlaget for anti-imperialistisk arbeid - studier !

Ønsker du USA ut av Indo-Kina?

Du har kjøpt For Vietnam og således støttet solidaritetsarbeidet for de indokinesiske folkene. Du har kanskje lyst til å gjøre mer enn dette, men føler at du vet for lite om alt som har skjedd og skjer i Indo-Kina?

Vi i Solkom vil selvsagt helst at de som vil støtte de indokinesiske folkene skal gå med i, eller danne, en FNL-gruppe.

I FNL-grupper spiller studier en grunnleggende rolle for hvordan vi driver solidaritetsarbeidet. Gjennom studier kom vi i sin tid fram til at USA var angriperen i Vietnam og at det vietnamesiske folkets kamp mot USA og dets marionetter var en rettferdig kamp. Gjennom studier kom en også fram til at USAs imperialism var verdensomspennende og hadde sin bakgrunn i de amerikanske industrimonopolenes behov for å utnytte andre lands ressurser til egen fordel. Studiene har også gitt oss forståelsen for at kampen mot USAs imperialism vil fortsette etter at krigen i Indo-Kina er over, at nye land vil reise seg til væpnet kamp mot imperialism.

Viktig når en driver aktivt i opinions-skapende arbeid i dag, er studier på den

aktuelle situasjonen i Indo-Kina, situasjonen ellers i verden og i Norge. I tida framover vil opinionspresset mot USAs regjering bli spesielt viktig. Etter den mislykkede Laos-invasjonen i vår står USA nå, etter vår mening, ved et veiskille, enten må de trappe opp krigen eller trekke seg helt ut.

Verdensopinionen kan bli avgjørende når det gjelder å hindre f. eks. bruk av atomvåpen eller invasjon av Nord-Vietnam. Opinionen må bli så sterk at USA må trekke seg ut. For de som ønsker å være en del av denne opinionen, men som føler at de vet for lite om krigen i Indo-Kina, arrangerer FNL-gruppene rundt i landet studier på en *grunnsirkel*. Her er stoff fra mange kilder samlet og systematisert slik at det blir lettere å tilegne seg en oversikt over hele problemkomplekset. Grunnsirkelen inneholder fire brev der det første tar for seg Indo-Kinas historie opp til i dag. Det tar opp omstridte spørsmål og beviser at de indokinesiske folkene fører en rettferdig krig.

Det andre brevet tar for seg USA-imperialismen, forklarer hva imperialism er og gir konkrete eksempler. Det tar for

seg dens verdensomspennende karakter og i samband med dette Norges tilknytning til imperialismen gjennom NATO. En kort gjennomgåelse av Sovjets politikk hører også med i brevet. Vi i Solkom mener at Sovjet-lederne ofte har ført en politikk som i praksis er til støtte for USA-imperialismen.

De to siste brevene omhandler organisasjonen Solkoms historie og hvorfor det er viktig å studere og arbeide aktivt for de indokinesiske folkenes sak. Det søkes her å forklare at en støtte til dem samtidig er en støtte til vår egen frigjøring fra imperialism. Til hvert brev er det utarbeidet spørsmål. Det er viktig at det blir diskusjoner under studiene slik at alle får fullt utbytte av dem.

Dersom det ikke er noen FNL-gruppe i nærheten av der du bor, kan du sammen med venner danne en egen studiegruppe. Dere kan bestille grunnsirkler fra Solkom og vil da få råd om hvordan vi mener det er best å legge opp studiene. Generelt kan det sies at det er best å ta ett studiebrev pr. studiemøte slik at diskusjonen på innhold og form blir grundig. Dersom dere etter studiene er enige i det som står i grunnsirkelen kan dere danne FNL-

Gjør kulturen til en levende del av solidaritetsarbeidet

Vietnameserne har vist at kulturen er av stor politisk betydning, og en del av folkekrigen.

Kulturen er på veg inn i Solkoms politiske aktiviteter. Viser og dikt blir brukt mye på møter, en har oppdaget at det går an å drive politikk uten å drukne i ord. Ennå er arbeidet med kulturen på krabbestadiet; vi har endel planer foreløpig som bør settes ut i livet. Vårt mål er å få brukt kulturen på en måte som tjener til å forbedre arbeidet vårt, og dermed øke støtten til folkene i Indo-Kina.

Hva mener vi egentlig med å *bruke kulturen* til støtte for folkene i Indo-Kina? F. eks. det som en gruppe grafikere har gjort her i Oslo: De har stilt endel trykk til disposisjon for oss til V-uka. Trykkene skal selges til en fast pris, og inntekten går til Frigjøringsfondet. Dette er nettopp konkret bruk av kulturen.

Imidlertid er det de færreste grupper som får bildene kunst stukket opp i fanget. Noe som ligger nærmere er å se litt kritisk på filmene som brukes rundt i FNL-gruppene. De fleste har vært av slett kvalitet, har egnet seg lite som diskusjonsgrunnlag og har gitt få ideer til å forbedre solidaritetsarbeidet. For å forsøke å rette opp dette, vil vi prøve å skaffe oversikt over de filmene som finnes, som kvalitetsmessig holder mål. Mens en dårlig film virker til å svekke arbeidet vårt, vil nettopp en film som fungerer bidra tilsvarende til å styrke politikken.

Brukt riktig kan film virke inspirerende for eks. under V-uka. I Oslo forsøker vi å

lage forskjellige anti-imperialistiske kultur-aktiviteter under V-uka, hvor filmframvisninger blir en av dem.

Tidligere har vi oppfordret folk til å danne vise-grupper. Ved å kaste et blikk på svenskenes tallrike visegrupper, skjønner en umiddelbart at de har klart å gjøre kulturen til en aktiv del av det politiske arbeidet. Her i landet er det foreløpig bare spede forsøk på å danne grupper, i Øystese ble det f. eks. dannet en gruppe under V-uka i vår. Samtidig oversatte noen i gruppa endel av Freedom Singers viser til norsk. Vi arbeider med å utgi en sangbok med anti-imperialistiske viser, dels oversatte, dels originalarbeider. Først når det blir realisert, kan en virkelig satse på visegrupper i landsmålestokk. Til det arbeidet trengs det også ideer; alle som har viser, enten selvsikre eller oversatte bes sende dem til FV-redaksjonen snarest.

Så langt planer på papir; det er bare opp til gruppene å sette dem ut i livet. Bare en advarsel til slutt: Kulturen er ikke noe en pliktskyldigst tar med som et haleheng; den må bare brukes som en levende del av solidaritetsarbeidet.

**Bli abonnent på For Vietnam
Kr. 15,- til postgiro 20 83 13**

Støtt det vietnamesiske folket konkret - bruk Frigjøringsfondet

gruppe ved å kontakte oss. Dere vil da få retningslinjer for det videre arbeidet, både når det gjelder studier og aktivt solidaritetsarbeid.

Det er selvsagt ingenting i veien for å bestille grunnsirkelen til selvstudium. Alle kan drive solidaritetsarbeid. Selv om en innskrenker seg til diskusjoner med bekjente vil også dette bidra til å styrke opinionen.

Solkom har også utarbeidet annet studiemateriell. Nevnes bør studieheftet om Nixon-doktrinen som tar opp sammenhengen mellom krigen i Indo-Kina, USA-imperialismen og EEC. Ellers formidler vi vietnamesiske bøker og aviser på engelsk med aktuelt stoff både fra Nord- og Sør-Vietnam. Vi har også stoff om Indo-Kina som andre norske organisasjoner har laget. Et godt eksempel er heftet om massakrene i Hue som er utarbeidet av Sosialistisk Folkepartis Ungdom, SFU.

Vi oppfordrer alle til å studere grundig bestillingseddelen i dette bladet og skrive til oss etter materiell.

Folk i kamp for nasjonal sjølråderett har alltid behov for støtte – både moralsk og materiell støtte. Vi skal snakke om den materielle støtten. Den varierer fra tid og sted, alt etter den kamp folk har ført. Under den spanske borgerkrigen ble det oppretta internasjonale brigader der arbeidere og intellektuelle fra hele verden deltok i kampen mot fascismen. Da folket i Norge kjempa mot nazismen i den 2. verdenskrigen, fikk vi støtte fra andre land. Fra England fikk vi våpen, sambandsutstyr, medisiner og annet som trengs for å opprette en militær motstandsorganisasjon. Fra folk i Sverige fikk vi mat, bl. a. fikk skolebarna i Norge noe som populært ble kalt svenskesuppa.

Slik støtte som er nevnt her kan ikke vi gi til de indo-kinesiske folkenes frigjøringskamp fra imperialismen. Vi kan ikke sende fly med militært materiell, vi kan ikke sende folk til å kjempe mot USA-imperialismen, vi har begrensa muligheter til å sende mat. Men hva kan vi gjøre? Svaret er innlysende og banalt: Vi kan støtte dem med penger. Banalt?

Javel, men ikke mindre viktig for det. Gjennom Frigjøringsfondet er det oppretta en slik mulighet for pengestøtte. Det gode med Frigjøringsfondet er at pengene går uavkortet og uten vilkår fra vår side til FNL og PRR. FNL og PRR er de ledende organisasjoner i kampen mot USA-imperialismen. De er velorganiserte og innstilt på å kjempe helt til de har vunnet seier. Kampen mot imperialismen har vart lenge. Vietnam har hatt krig mer eller mindre uavbrutt i over 30 år. Store skader har blitt påført land og folk i amerikanernes brutale imperialistiske angrepskrig. Det kjempende folket i Vietnam trenger vår støtte. De trenger sårt til materiell støtte – til penger. Men fordi de er i kamp, kan de – og bare de – vurdere hva de skal bruke pengene til. Derfor er det viktig å gi penger gjennom Frigjøringsfondet, nettopp fordi pengene blir gitt uten betingelser til FNL og PRR. Støtten blir såleis ikke bare av materiell art – sjøl om det er viktig nok – men en viktig politisk og moralsk støtte til FNL og PRR.

Hvordan skal du gi penger til Frigjøringsfondet? Frigjøringsfondet har en postgiro, som har følgende nummer:

20 50 32

Dessuten vil det framover i høst stå folk fra FNL-grupper på gater og torg og samle inn penger til Frigjøringsfondet i bøsser.

Støtt Frigjøringsfondet!

Postgiro 20 50 32.

MY LAI KONVERSASJON

Lille vietnamesiske gutt, hvor gammel er du?

Seks fingre, seks år!

Hvorfor bar du vann til den sårede soldaten?

Faren din!

Faren din er død nå. Han var fiende av den frie verden.

Du har hjulpet og trøstet en fiende av den frie verden.

Hvem ba deg å bære vann?

Moren din!

Moren din er også fiende av den frie verden

Du kryper i skyttergravene med moren din.

Amerikanske politikere har sagt

at hvis vi ikke dreper deg som gutt, her –

i Vietnams elefantgras –

må vi drepe deg som mann i USAs rughalm.

Du forstår, det er bedre å dø

der du kjenner navnene på fuglene

og trærne og graset

enn i et fremmed land.

Du blir nummer 128 i liktellingen i dag

Høye tall oppmuntrer

sjefen for den frie verden.

Farvel, lille seksårgamle vietnamesiske gutt,

fiende av den frie verden.

(Fra »The New Republic 24/31. juli 1971)

Rolf Groven viser med sitt maleri hvordan kunsten kan uttrykke politiske meninger

Streikekamper i Saigon

Frigjøringskampen i Vietnam har for det meste foregått på landsbygda. De mest avgjørende seire er vunnet der. Men etter hvert som kampen har utviklet seg, har bybefolkningen også reist seg for å forsvare seg mot overgrepene. Studentene har til nå kanskje vært de mest aktive. Vi husker deres kamp mot Thieus militære treningsprogram for universitetene som endte med seier.

Men i de siste månedene har man kunnet legge merke til en tiltagende militant holdning også hos det arbeidende folket i byene. Vi hører om større og mindre streiker i hyppig antall ved forskjellige fabrikker og arbeidsplasser – først og fremst i Saigon.

Ved et spinneri eid av utlendinger framkalte en plutselig oppsigelse av 200

arbeidere – for det meste kvinner – en 44 dagers streik. Streiken endte med seier – men i mellomtiden ble arbeiderne mishandlet av slåsskjemper ansatt av bedriften.

Langt mer «alvorlig» var streiken dokk-arbeiderne ved Saigons havn satte i gang. Stridsspørsmålet gjaldt for det første oppsigelse av 300 mann. Dessuten krevde arbeiderne en avtale med arbeidsgiverne som skulle forhindre at sør-koreanere fikk jobbene deres. »Dette er første gang i arbeidernes historie en storstreik har funnet sted utenfor regjeringens kontroll...» skrev Saigon-avisa Chinh Luan (juli i år). På arbeidsgivernes ordre brukte den regjeringskontrollerte fagforeningen 1 1/2 million piastre til å betale »slåssbøller» som skulle drive terror blant

Ambassadepress!

Betydningen av å drive et aktivt solidaritetsarbeid for Vietnams folk har i Norge blitt ytterligere styrket. I Dagbladet 15/8 kan vi lese at USAs ambassadør har utvist en ikke liten aktivitet for å hindre en anerkjennelse av DRV (Nord-Vietnam) og å sette en stopper for Vietnam-tribunalet i juni. At Bratteli har vært utsatt for dette presset er meget sannsynlig i og med at han ikke entydig har dementert dette.

USA-imperialistene føler at deres stilling og prestisje er alvorlig truet både i Vietnam og verden over. Dette sammen med mange andre eksempler viser at det er nødvendig og viktig å drive solidaritetsarbeid for Vietnams folk mot USA-imperialismen som er verdens fremste imperialismakt. Kampen mot denne hører nøye sammen med vår egen kamp mot EEC-imperialisme og undergraving av nasjonal sjølstendighet. Det betyr at ikke bare kampen mot EEC alene er noen støtte til Vietnams folk, men at også den internasjonale solidariteten mot imperialismen og særlig USA-imperialismen er av overordentlig stor betydning om vi skal ha håp om å slå imperialistiske framstøt tilbake både i Vietnam og Norge.

de streikende. Politiet forsøkte å hindre matforsyninger ved å sperre av havneområdet. Men alt dette til tross – arbeiderne vant.

Dette er bare to av mange eksempler på at bybefolkninga har begynt å kjempe militant.

Svein Haugsgjerd:

nytt perspektiv på psykiatrien

Et oppgjør med den klassiske sykdomsmodell i psykiatrien. Om en radikal fornyelse av psykoanalysen. Om familie og familiepsykiatri. Og om sammenhengen mellom psykiatri og politikk.

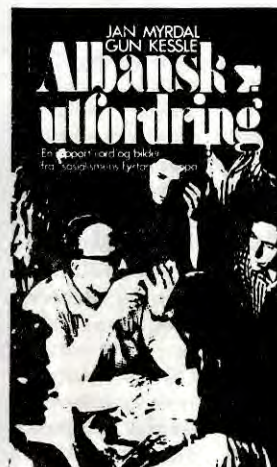
MP 14. Svein Haugsgjerd: Nytt perspektiv på psykiatrien. Nytt opplag - nå 10 000! 26,00

FRANZ FANON JORDENS FORDØMTE

"Dette er ingen bok, det er et krigtnewslag" Time

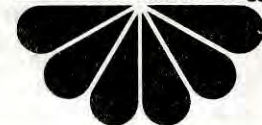
110. Frantz Fanon: Jordens fordømte. Nå i nytt opplag! 19,00

288. Jan Myrdal og Gun Kessle: Albansk utfordring. En rapport i ord og bilder fra «sosialismens fyrftårn i Europa». 21,00

DAG ØSTERBERG makt og materiell

Politiske innlegg

282. Dag Østerberg: Makt og materiell. Politiske innlegg. 19,50

PAX

Vi gjengir her en uttalelse fra Norsk Arbeidsmannsforbunds landsmøte som ble arrangert i midten av september. Særlig viktig er det at regjeringen ikke stopper med å anerkjenne Nord-Vietnam, men også støtter PRRs syvpunkts fredsforslag, heter det blant annet.

Norsk Arbeidsmannsforbund slutter seg med dette til den stadig voksende opinion som er bygget opp rundt kravene: »USA ut av Indo-Kina øyeblikkelig og uten vilkår», og »Full støtte til PRRs 7 punkts fredsforslag».

UTTAELSE FRA LANDSMØTE I NORSK ARBEIDSMANNSFORBUND OM KRIGFØRINGEN I INDO-KINA

Landsmøtet i Norsk Arbeidsmannsforbund hilser det vietnamesiske folk og støtter dets kamp for frihet og uavhengighet.

I mange år har USA ført en brutal krig mot Vietnam, en krig som også er blitt utvidet til Laos og Kambodsja. Krigen har påført de indo-kinesiske folke store lidelser og enorme materielle ødeleggelser.

USAs krigshandlinger har i første rekke gått ut over det vietnamesiske folk, i nord som i sør. Massebombingen har lagt tusenvis av byer og landsbyer i ruiner. Den kjemiske krigføringen representerer et miljømord av veldig omfang.

Norsk Arbeidsmannsforbund: 7 punktskravet et generöst forslag til USA

Omfattende deportasjoner som et ledd i den såkalte »vietnamiseringen» truer med å ødelegge landets struktur og sosiale organisasjoner og dermed grunnlaget for den nasjonale kultur. Fengslinger og tortur hører til dagens orden i Sør-Vietnam, der USA støtter et korrupt regime i Saigon uten støtte i folket.

Massakrer som i My Lai har vakt forferdelse over hele verden. Men My Lai er ikke noe enkeltstående tilfelle. I sin kamp mot frigjøringsstyrkene har USA brukt de mest barbariske våpen og lagt for dagen en brutal hensynsløshet. En voksende verdensopinion krever slutt på USAs voldshandlinger i Vietnam. Også i USA selv har denne opinionen vokst i styrke.

Landsmøtet har med tilfredshet merket seg den norske regjeringens erklæring om at den vil gå inn for en anerkjennelse av Nord-Vietnam. En slik anerkjennelse er en solidaritetshandling fra norsk side.

Norsk Arbeidsmannsforbund krever at regjeringen følger opp denne linjen med initiativ som kan stanse USAs krig mot et folk som kjemper for en nasjonal og sosial frigjøring, og som har rett til å bestemme over seg selv og forme sin egen framtid.

Den såkalte »vietnamiseringen» som USA nå går inn for, representerer ikke annet enn en fortsettelse av krigen med andre midler. Norsk Arbeidsmannsforbund vil be den norske regjering om å støtte det 7-punktsforslaget den provisoriske revolusjonære regjering i Sør-Vietnam har lagt fram, som et utgangspunkt for forhandlinger.

Dette generøse forslaget gir muligheter for en varig fred i Vietnam og i hele det indokinesiske området, på ett grunnlag som er det eneste som kan føre fram:

Folkenes rett til selvbestemmelse.

Solkom har avholdt distrikts- konferanser

I week-enden 18.-19. september ble det avholdt distriktskonferanser i Solidaritetskomiteen for Vietnam. Distriktskonferansene diskuterte det politiske og organisatoriske grunnlaget for Vietnam-uka høsten 1971. Distriktskonferansene ble avholdt i følgende byer: Oslo, Moss, Drammen, Gjøvik, Stavanger, Trondheim,

Aktivistprinsippet, det vil si den innflytelse det enkelte medlem den enkelte aktivist over på frontens politikk ble styrket gjennom politiske diskusjoner og avklaringer. Diskusjonene munnet ut i bred enighet om at høstens store oppgave for alle motstandere av USAs krigføring i Indo-Kina er å forene seg bak kravene

USA UT AV INDO-KINA
ØYEBLICKELIG
OG UTEN VILKÅR

FULL STØTTE TIL PRRs
7 PUNKTER FOR FRED

Det var år -68 i vårens vakre tid
Som dollarn plutselig visade sig dålig som likvid
Bankirer bet på naglarna och kurserna de föll
Och ingen visste längre om valutavindeln höll.

Och orsaken till krisen var enkel att förstå
Det var kriget i Vietnam som tömde USAs depå
Det gick åt för mycket pengar att bekämpa FNL
Och så sandades ett dyrt och tungt på Foresta Hotell.

Radda dollarn! Radda dollarn! Så lod deras refrång
Det sa Palme, det sa Wilson, det sa Wickman, det sa Strång
Så kunn dig hedrat, svenska folk, och becka er och nig
Vi ska alla vara med och få betala Johnsons krig.

Den franske delegaten, han visade sig snål
Han fick inte stödja dollarn, han för general de Gaulle
Men Sveriges regering, den kunde ingen skam
När dollarns värde vacklar tänker ingen på Vietnam.

Det var inte lätt att ljuga bort deras hjälp till USA
Var regering gjorde ett försök och trodde det gick bra
Herr Wickman gav en kort lektion i konsten att bli rik
Man ska inte blanda ihop ekonomi och politik.

Nu sa man sig att allt var löst och det sa Palme med
Han höll tummarna för dollarn tyst och prata högt om fred
Men ett plåster på ett käftssår, det räcker inte långt
Så nu får vi åter höra samma gamla song:

Radda dollarn! Radda dollarn! Så lyder var paroll
Som började så glatt i dur men slutade i mull
Men upp med hakan, svenska folk och becka er och nig
Vi ska alla vara med och få betala Nixons krig.

Nej, det går inte som man trott, det visar sig ibland
Den som ger fan ett finger, han förlorar snart sin hand
»Ni ska ha tack för hjälpen, boys, sa Nixon kallt och kort
Men nu ökar jag en tiondel i tull på var import»

Så om hushållskassan sinar, så ska du tänka stolt:
De pengarna tog Nixon för att slåss mot Vietnams folk.
Men glöm inte bort regeringen och allt dess hyckleri
Dom var med och koka soppan som vi alla simmar i.

Radda dollarn! Radda dollarn! Nu hör vi det igen
Kom med nu och lagg på ett kol för Nixons mordgång
Så sträck på ryggen, svenska folk, och becka er och nig
Vi ska alla vara med och få betala Nixons krig.

RÄDDA DOLLARN!

Vil Japan overta USAs rolle i Sørøst-Asia?

Nederlaget i den 2. verdenskrig satte en foreløpig stopper for den japanske imperialismen. Landet var slått militært. Økonomien var under amerikansk kontroll. Men ganske snart ble det klart at USA-imperialistene hadde ganske bestemte planer for den nedkjempede fienden, Japan skulle bygges opp til en anti-kommunistisk bastion i Asia. Som juniorpartner for USA skulle Japan være med å forsvare Øst-Asia for »den frie verden», dvs. for fortsatt utbytting fra amerikansk monopolkapitals side.

Men samtidig blir det vanskeligere og vanskeligere å opprettholde det »vennskapelige» samarbeidet.

La oss ta en rask oversikt over Japans historie etter krigen:

Amerikanerne okkuperte landet og satte opp et omfattende program for å omforme det japanske samfunn. De viktigste punktene i programmet var: Gi industriutstyr fra Japan til de land som hadde vært okkupert av Japan. Bryte ned de gamle økonomiske monopolene som hadde vært de største krigshisserne. Gi Japan en demokratisk og pasifistisk grunnlov. Foreta utrenskninger av krigsansvarlige, spesielt politikere. Og gi Japan et undervisningssystem etter mønster av USA.

Dette programmet kom etter hvert på vesentlige punkter til å stride mot USA's interesser og det ble sterkt modifisert, spesielt de økonomiske punktene i programmet. Dessuten ble snart den pasifistiske grunnloven satt til side. Noen sitater fra Aschehougs nyeste konversasjonsleksikon belyser dette:

- 1946 Anti-monopolloven blir ikke helt gjennomført.
- 1949 USA tilskyndet opprettelsen av en politistyrke på 75 000 mann, i virkeligheten en kamuflert hær.
- 1950 Kommunistpartiet ble forbudt. USA fikk rett til å holde styrker i Japan på ubestemt tid.
- 1952 Nå ble karteller igjen gjort lovlige. Folk som hadde vært utrensket kom tilbake til politikken.
- 1954 Japan får en forsvarsmakt på ca. 150 000 mann med land-, luft- og flåtestyrker.

Det er tydelig at på kort tid ble den gamle økonomiske strukturen som hadde lagt grobunn for den tidligere fascismen, gjeninnført. Bare små endringer ble resultatet av den planlagte reformen.

Japanske »selfforsvarsstryker» under trening

USA BLIR TRUET

Revolusjonens seier i Kina og Korea-krigen var de to viktigste faktorene som gjorde at USA snudde om i synet på den rolle Japan skulle spille i etterkrigstiden.

Under Korea-krigen ble det behov for en framskutt forsyningsbase i Asia. Det ble et enormt behov for tilførsler til kampen. Den japanske industrien fikk store amerikanske bestillinger til krigen. De basene som amerikanerne hadde i Japan ble et springbrett til fastlandet. Under Korea-krigen fødtes det samarbeid som ennå varer mellom den japanske storfinans og den amerikanske imperialismen.

I Sørøst-Asia overtok USA etter hvert det hegemoni som franskmennene ble tvunget til å gi fra seg. I kampen for å holde kontrollen over dette området har amerikanerne vært nødt til å bruke enorme midler. Mye av materiellet til USA's kamp har kommet fra Japan. Disse to krigene som USA har ført mot verdens

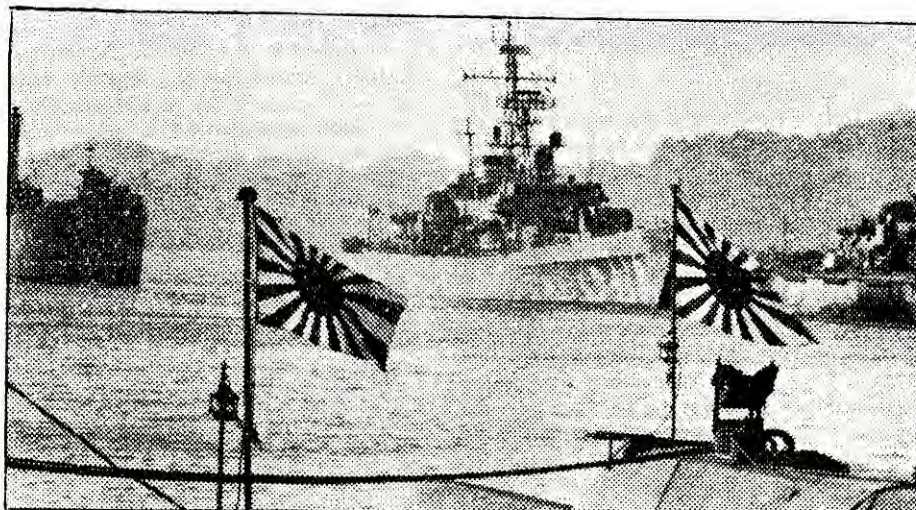
folk, har gitt enorme innsprøytinger til den japanske økonomi. I vietnamkrigen forsyner Japan USA med alt fra såpe til napalm. 90 % av den napalm som har vært brukt i Vietnam har kommet fra Japan. Men den passive forsyningen er ikke den eneste måten Japan er med i krigen på. Den uoffisielle og »våpenløse» japanske deltakelse tar mange former; skipstransport av våpen, bensin og ammu-

nisjon fra havn til havn i Vietnam, japanske reparatører som deltar i amerikanske enheter, bergings- og mudringsfartøyer etc. Japans rolle som framskutt industriell base for USA-styrkene kan vanskelig overvurderes. For Japan betyr krigen inntekter på mellom 1 og 2 milliarder dollar pr. år. Dette er gode innsprøytinger i en ekspanderende økonomi.

JAPAN OG USA

På mange måter kan det se ut som USA og Japan har motstridende interesser i Sørøst-Asia. De er begge imperialistiske makter som ønsker å tjene på de ressurser som finnes, men dette er bare tilsynelatende. De er begge engasjert i krigen. Det er viktigere å forsvare de imperialistiske interessene, enn å stride innbyrdes. De tjener begge på den utbytting som skjer og det ville være et slag mot dem begge om folkene skulle seire. Derfor går de sammen i kampen.

Aftenposten skriver 20. august: »Det har lenge vært klart at en krise var under oppseiling mellom USA og dets fremste forbundsfelle i Asia. Spenningen på det handelspolitiske felt har ladet seg opp, og det siste året har det vært åpen tale om at en valuta- og handelskrig kunne bryte ut mellom de to største industrimakter i den ikke-kommunistiske del av verden. Særlig i de siste måneder har det i USA vært en amper stemning over Japans egenrådige

Den japanske marine vokser

handelspolitikk. Hovedskylden for dollar-krisen er blitt lagt på japanerne. I dag er det japanerne som reagerer med indignasjon og bestyrrelse. Den nye amerikanske importavgiften er et hardt slag mot Japans eksportindustri – og Tokio-børsen har hatt det største kursfall siden verdenskrigen. USA er Japans største marked, dit går 1/3 av den samlede eksport. Nixons ekstrakontroll rammer Japan hardere enn noe annet land.

Den nye importavgiften har direkte brodd mot Japan, den er først og fremst rettet mot den japanske eksport til USA, mener man i Tokio.

Japanerne er ikke lenger villig til å bøye seg for amerikansk press. USA har sagt klart fra at det er japanernes plikt å støtte den amerikanske dollar, men japanerne hadde visse vansker med å se nødvendigheten av å ofre seg for den vaklende amerikanske økonomi.

Vi ser hvordan USA og Japan har felles interesse av å forsvare de imperialistiske bevegelser. Men samtidig har det oppstått motsetninger mellom dem om hvilke imperialister som skal bære de største byrdene, og hvilke som skal ha den største del av profittkaka. Fortsatt er i dag samarbeidet dominerende i de japansk-amerikanske forbindelser, men utviklingen synes å gå mot stadig større motsetninger. Ikke minst vil dette vise seg i Sørøst-Asia.

IMPERIALISTEN JAPAN

I løpet av det siste tiåret er den japanske kapitaleksporten økt til over det tredobbelte og kom i 1969 opp i 1,26 milliarder dollars. (Far Eastern Economic Review, 18/12 1969). Om en skal se på tendensen, vil dette bare fortsette å øke. Det begynner å bli dyrt å investere i Japan selv. Arbeidskraften begynner å kreve høye lønninger. Forurensninger og kommunikasjonsproblemer er store. Profitten er ikke lenger å hente innen Japan i samme grad som før. Dette tvinger monopolkapitalen i Japan ut.

Samtidig har den veldige ekspansjon fra den japanske monopolkapital stadig skapt behov for nye markeder og større tilgang på råmaterialer.

Ser vi på situasjonen i Sørøst-Asia har Japan allerede passert USA i nyinvesteringer i nesten samtlige land. Således er det klart at Japan allerede er i ferd med å bli ledende imperialist i flere land i Sørøst-Asia. Men den japanske økonomiske ekspansjon begrenser seg ikke bare til slike »hjemlige egne». Et eksempel er Latin-Amerika hvor Japans investeringer allerede i år vil passere investeringene til den gamle imperialiststat Storbritannia og den framvoksende imperialiststat Vest-Tyskland. Aftenposten skriver 14/9-71. »Det japanerne først og fremst er ute etter, er råvarer.» Mens amerikanernes investeringer i Latin-Amerika er sterkt avtagende »har japanerne muligheten til å komme inn der amerikanerne nå avstår fra å investere». Den amerikanske profesjonelle spekulant Herman Kahn gir et bilde av den voldsomme utvikling i japansk økonomi i sin bok »Emerging Japanese Superstate». Han påstår at allerede om 8 år vil japanernes bruttonasjonalprodukt pr. innbygger være like høyt som i USA i dag. I år 2000 vil Japan ha verdens største nasjonalprodukt og være verdens dominerende supermakt, hevder Kahn. Men denne makt vil måtte bygge på brutal imperialistisk utbytting av såvel den japanske som den øvrige asiatiske befolkning. Vi bør ta denne spådom med en klype salt, men den forteller om den veldige vekst i japansk økonomi.

JAPANSK MILITARISME

Ledende politikere i Japan har uttalt at de mener Japan må være villig til å bære større deler av byrden ved forsvaret av sine interesser. Forsvarsminister Nakasone har ved forskjellige anledninger hevdet at oppgaven for Japans selvforvarsstyrker må bli å beskytte landets handelsruter og investeringer i utlandet. Eller som Frank Bjerkholt i Morgenbladet

uttrykte det: »En økonomisk stormakt kan ikke være passiv i verden.» Japan har allerede en samlet styrke på ca. 350 000 mann, dessuten en reserve på 30 000 mann. Dette er en betydelig hær og den er meget godt teknisk utrustet. Over 1000 fly, flere hundre helikoptre, raketter og tanks. Det meste av amerikansk konstruksjon, men laget i Japan. Marinen har også tatt til å vokse og utgjør nå en viktig del av forsvaret. De har blant annet u-båter, jagere, landgangsfartøyer (disse opplysningene er hentet fra Aschehougs leksikon).

I motsetning til f. eks. den kinesiske flåte, er den japanske en havgående flåte, bygd for å tåle lengre tids fravær fra baser i Japan.

Selv om en kanskje kunne si at dette ikke er noen imponerende styrke, er det viktig å huske at den er bygd på vervet personell. Disse får en meget grundig utdanning, og kan uten videre overta jobber som befal i en vernepliktig hær. Det er således ingen praktiske hindringer i veien for at Japan kan stille en millionhær på beina.

Japans regjering er villig til å dele ansvaret med USA. I 1972 vil Japans forsvarsbudsjett overstige 20 milliarder kroner. (Far Eastern Review 18/12-69). I løpet av perioden 1972–76 vil det japanske forsvarsbudsjett fordobles. Dette ble lagt fram i en japansk hvitbok om forsvaret i fjor høst. I denne ble det også for første gang antydnet at Japan kan komme til å skaffe seg sine egne kjernefysiske våpen.

Den japanske statsminister har allerede offentlig uttalt at Japan har interesser »i sikkerheten til Sør-Korea og Taiwan» (The Guardian 21/6-71).

Japans hovedmål på kort sikt synes å være å spikre sammen en allianse av Sør-Korea, Taiwan og Japan for å overta USA-imperialismens rolle som den fremste undertrykker i Sørøst-Asia. Taiwan har en hær på 600 000 mann av en befolkning på knapt 14 millioner. Sør-Korea har hatt en kjempemessig hær i beredskap helt siden Korea-krigens slutt. Et Japan, vesentlig sterkere enn i 1941, i allianse med militærstatene Sør-Korea og Taiwan vil være en trusel mot hele Sørøst-Asia og mot verden forøvrig. Det er nødvendig å splitte denne enheten før den er etablert.

Isolering av Japan er blitt viktig for progressive regimer i Sørøst-Asia. Nixons Peking-reise må sees i denne sammenheng.

TOKIO SJOKKERT

Aftenposten skriver 20. august: »Tokio er blitt rystet av et dobbelt sjokk. Det første var kunngjøringen om president Nixons Kina-reise, som knapt noe annet sted i verden har vakt større oppstand enn i Japan. Denne uken har sjokkvirkningene av Nixons økonomiske utspill vært sterkere enn i noen annen hovedstad.»

Konsekvensen av Nixons reise synes imidlertid å bli enda større for Taiwan.

Forts. side 19

Sovjets statsminister, Kosygin, kommer i høst på offisielt besøk til Norge. Han skal bl. a. drøfte en rekke internasjonale spørsmål med statsministeren og medlemmer av regjeringen. Av saker som skal tas opp, kan nevnes: spørsmålet om en avtale mellom Nato og Warszawapakten om gjensidige troppereduksjoner og en europeisk sikkerhetskonferanse.

Kosygin og andre Sovjetledere påstår ofte at landet står på FNLs og andre undertrykte folks side i deres frigjøringskamp. Det er for å kommentere og motbevise denne påstanden at vi skriver denne artikkelen – nettopp nå i forbindelse med Kosygins besøk.

GENEVE-KONFERANSEN

Helt siden Geneve-konferansen i 1954 om Indo-Kina, har Sovjet prøvd å hemme den vietnamesiske frigjøringskampen. De fleste historikere er enig om at Sovjet presset Vietminh til å godta en deling av landet langs den 17. breddegrad. Sovjet ønsket nemlig å få støtte av Frankrike til sine interesser i Europa. Da Diems marionett-regjering ikke fulgte opp Geneve-avtalen med valg i hele Vietnam i 1956, protesterte ikke Sovjet. Videre gikk Sovjet senere med på at Diems fascistiske styre skulle velges inn i FN som »selvstendig» stat. Krustsjov gikk i bresjen,

har Dow, verdens største produsent av magnesium, importert metaller fra Sovjet for å dekke akutte behov som har oppstått pga. Vietnamkrigen og stigende etterspørsel fra konsumenter.» (Magnesium brukes til framstilling av napalm). Den 26/6 1969 ankom det første av flere russiske skip til Seattle i USA, lastet med titan, et uunnværlig metall for USAs produksjon av kamphjuler. – Dette viser klart at Sovjet også trer støttende til når USA-imperialistene mangler ressurser til fortsatt undertrykking.

STORMAKTSLØSNING

Parallelt med dette har Sovjetlederne

noen som helst fordømmelse.

SOVJET OG RESTEN AV INDO-KINA

Sovjetledernes politikk kommer klart til uttrykk også når det gjelder de to andre landene i Indo-Kina, – Laos og Kambodsja. Den amerikanske invasjonen i disse landene gjorde at folkene der våren 1970 gikk sammen med det vietnamesiske folk i en felles front mot USA-imperialistene og deres støttespillere.

Sovjet har aldri bifalt denne frontdannelsen. De har i stedet opprettholdt diplomatiske forbindelser med USA-lakeiene Lon Nol i Kambodsja og Souvanna Phouma i Laos.

I tillegg til denne politiske støtten til USA-lakeiene yter Sovjet også materiell støtte. Ifølge »Far Eastern Economic Review» 13/2 1971 drives en tsjekkisk våpenfabrikk like utenfor Pnom Penh i Kambodsja. Fabrikken leverer våpen til Lon Nols styrker. Ifølge samme kilde hadde Lon Nols visestatsminister avslørt i Tokio at Sovjet leverer militærlastebiler til Lon Nol som gaver. Ifølge »Newsweek»

Kosygin kommer: Hvem er han?

– på en pressekonferanse i Wien 8. juni 1960 sa han at »enhver liten 'lokalkrig' kan være gnisten som tenner storbrannen av en verdenskrig». Vietnams folk ble altså truet med verdenskrig for at de skulle unnlate å kjempe for frigjøring.

I 1964 innledet USA sin aggresjon mot Nord-Vietnam (DRV) med angrepene på nord-vietnamesiske patruljebåter i Tonking-bukta. Disse angrepene ble av USA framstilt som aggresjon fra DRV, men senere er det blitt fullstendig klart at USA var angriperen. Krustsjov trodde imidlertid ikke på Nord-Vietnam, men på amerikanerne, som dermed kunne bruke Tonkinbukta-affæren som påskudd til å bombe det nord-vietnamesiske folk – uten frykt for russisk innblanding.

DE NYE LEDERNE

Sovjetlederne etter Krustsjov engasjerte seg mer direkte enn før i Vietnam-spørsmålet. De lovet full støtte til DRV, men ønsket slett ikke å gi opp samarbeidet med USA. Bombinga av Nord-Vietnam førte imidlertid til sterk fordømmelse av USA og økt våpenhjelp fra Sovjets side. Men i tida som fulgte, viste det seg likevel at forståelsen for USA-imperialistene kom i første rekke. Dette ga den amerikanske pressa klart uttrykk for idet Sovjetlederne ble framstilt som både ansvarsbevisste og fredselkende.

STØTTE TIL KRIGSMATERIELL

I »Chemical and Engineering News» 20/2 1967, opplyses det at »Sovjet har solgt 2 200 tonn magnesium til Dow Chemical. I denne uvanlige transaksjonen

arbeidet iherdig for å oppnå en politisk løsning med USA når det gjelder Vietnam. Ifølge »The Observer» forsøkte Sovjetlederne i 1965 å få Kinas tillatelse til å sende tropper til DRV. »The New Leader» skrev 12/4 1965 at man muligens ville komme fram til en avtale om amerikanske tropper i Sør-Vietnam og russiske tropper i DRV. Grunnen skulle altså legges til en løsning over hodene på vietnameserne – en stormaktsløsning. Også i de senere årene har Sovjetlederne forsøkt å få til »fredsavtaler i Vietnam» med USA-imperialistene – via folk som Harold Wilson, Indira Gandhi og paven Paul VI. Dette er folk som enten støtter USA fullt ut, eller har avholdt seg fra

12/4 1971 lovpriser både Lon Nol og Souvanna Phouma Sovjetlederne for den »nøytralitet» de har inntatt til den krigen de kjemper på USA-imperialistenes side mot deres egne landsmenn. Sovjet viser altså sitt sanne imperialistiske ansikt enda klarere i Laos og Kambodsja enn i Vietnam.

Selv om vi bare har holdt oss til Indo-Kina, viser alt dette at til tross for Sovjetledernes høyrøstede prat, fører de en praksis som virker mot de indokinesiske folkenes kamp for frigjøring og selvbestemmelsesrett. Vi kaller dette sosial-imperialisme, – solidaritet i ord men forræderi i handling.

Sosialimperialismens onkel – nå avdøde Nikita Krustsjov. Norge venter snart besøk av hans arvtaker, Kosygin.

Hvordan starte ei FNL-gruppe?

Her gir vi et forslag til hvordan en kan danne en FNL-gruppe:

1. Hvis dere er 4–5 sympatisører som tenker på å starte aktivt arbeid, er det viktig å kontakte Solkom så snart som mulig, slik at ledelsen får deres kontaktadresse.
2. Det er om å gjøre å få bestilt materiale til studier, slik at dere kan sette i gang med studier med en gang. Fra Solkom får dere *bestilt* studiesirkel, FV, spesialhefter, bøker om Indo-Kina, plakater, merker, bøsser til innsamling m. m.
3. Undersøk adresselista i FV og finn ut hvilke grupper som er i nærheten av deres hjemsted, slik at dere kan få hjelp og veiledning fra mer erfarne aktivister.
4. Et sted å være. Aller helst burde dere ha eget kontor, men det kan være vanskelig å få tak i. Men dere bør ha et fast sted å holde møter. Dersom noen av dere er skoleelever, er det klokt å være mest mulig uavhengig av skolen, selv om dere kan få låne rom der.
5. Fastsett møtedag. (en gang i uka).
6. Velg en økonomisk ansvarlig, som bør føre nøkkelig regnskap.
7. Velg en ansvarlig for studiene. Det er viktig til enhver tid å ha et godt grep om studiemateriell og -opplegg.

FORSLAG TIL MØTEOPPLEGG

1. Velg ordstyrer til møtet. Dette kan gå på omgang, slik at alle får trening. Møteleder bør ha forberedt på forhånd hva som skal diskuteres på møtet, ha ferdig skrevet dagsorden.
2. Velg referent. Referat bør skrives for hvert møte, og helst settes inn i ei bok, slik at det er oversiktlig.
3. a) Referat fra forrige møte leses – godtas eller kritiseres.
b) Rapporter leses opp. Dvs. brev fra Solkom, fra andre grupper o.l. Kort sagt, alle innkomne skriv. Dersom noen har lest viktige avisinnlegg eller bøker, bør dette meddeles til resten av gruppa. Det er et prinsipp at *alle* skal være informert, ellers blir det fort skjevhet i gruppa.
c) Hvert av medlemmene bør klippe fast fra den avis eller tidsskrift han har anledning til. Utklipp presenteres på møtene. En bør få oppgaven å arkivere utklipp, og annet stoff. Det er viktig å ha orden i sakene, slik at en til enhver tid kan være orientert.
4. Studier. Bør være fast post på alle møter, slik at gruppa utvikler seg politisk, og kan argumentere for sitt syn. Teoretiske kunnskaper er nødvendig for en god praksis – og praksis er nødvendig for å få et konkret forhold til studiene, for å kunne utvikle seg videre.
5. Praksis. Fordeling av arbeidsoppgaver.
a) Først og fremst selge Solkoms materiell, dvs. i hovedsak FV. Det er lurt å ha en salgsstrategi, enten det gjelder dørsalg eller salg fra stands.
b) Arrangere stands. Dette er veldig viktig for å drive propaganda, og nå ut til folk. Bruk avisutklipp, illustrerende overskrifter, plakater og fotografier – som kan bestilles fra Solkom.
c) Spre løpesedler, som fås fra Solkom.

Forsøk å komme i kontakt med de som arbeider ved de større bedriftene i distriktet.

- d) Lage løpesedler til lokale aksjoner, skrive avisinnlegg.
- e) Innsamling til Frigjøringsfondet.
6. Eventuelt. Alle nye forslag, diskusjon av diverse problemer.
7. Innsamling. Det er viktig at gruppa styrker økonomien, slik at det er mulig å betale for bestilt materiell – og anskaffe for eksempel skrivemaskin o. l. Ingen gir mer enn de kan, for eksempel en krone på hvert møte.
8. Kritikk på møtet. Dette skal være en obligatorisk kritikkrunde. *Alle* bør si hva de mener har vært bra eller dårlig. Det er ved å ta sjølkritikk vi kan utvikle oss, og lære av våre feil.

STUDIEOPPLEGG

1. Alle bør ha lest og forberedt seg i det som skal studeres på møtet. Dette er et nødvendig krav, for at ingen i gruppa skal bli hengende etter, og noen få monopol på kunnskaper.
2. Studieleder deler ut spørsmålene som står i studiematerialet, slik at *alle* får deltatt. Alle svar bør diskuteres rundt bordet. En annen måte, er at medlemmene forbereder spesielle emner hjemme, og holder en kort innledning, som skal være utgangspunktet for diskusjonen.
3. Oppsummering av diskusjonen. Det er viktig

Forts. fra side 17

USAs politiske støtte til Taiwan har med ett endret seg. Chiang Kai-shek frykter mer enn noensinne at landet skal bli prisgitt »fastlands-Kina».

Stewart Alsop sier i »Newsweek»: »Det Peking-kommunistene nå sier er helt utvetydig. De vil kunne gjøre en handel med Nixon dersom de amerikanske imperialistene vil overgi Taiwan til Peking og Saigon til Hanoi og så dra til helvete ut av Asia. Ikke ellers.»

Invitasjonen har allerede ført til en ting, å få de amerikanske og japanske imperialistene til å fly i synet på hverandre. Fører det også til at USA stopper støtten til Taiwan kan dette bety et foreløpig grunnskudd mot en Japan-ledet allianse, og »Taiwan overgitt til Peking».

Men samtidig styrker USAs politikk i Sørøst-Asia nå på andre måter motsetningene mellom Japan, Sør-Vietnam og Taiwan. To eksempler skal nevnes her.

China Post, Taiwan, forteller 2. juli at taiwanske krigsskip har patruljert Tiaoyutais-øyene i protest mot at USA har overført disse kinesiske øyene til Japan.

Når det gjelder tekstilindustrien som er viktig for både Japan, Sør-Korea og Taiwan, har amerikanerne greid å presse Japan til å senke eksportvekstraten til USA. Dette har øyeblikkelig skapt store problemer for de japanske tekstilmonopoler, siden de nå står i fare for å bli presset ut av sitt hjemmemarked av

å finne fram til hovedpoengene ved det som er framkommet, slik at alle kan ta et politisk standpunkt.

4. Kritikk på studiemateriell er veldig viktig. Gruppa bør sende rapporter til Solkom om hvordan studiene går, hva gruppa mener er bra, hva de mener bør rettes på, evt. være bedre gjennomarbeidet.

STUDIENE ER DET VIKTIGSTE I BEGYNNELSEN!

HUSK GRUPPENE ER BASIS!

SOLKOM ER AVHENGIG AV GRUPPENES AKTIVITET!

FORSLAG TIL STØRRE OPPGAVER

1. Skrive innlegg i distriktets lokalaviser.
2. Dersom noen av dere går på skole – ta for seg historiebøker der hvor disse behandler Indo-Kinas historie. Holdte diskusjon i klassen, evt. klasseseminar.
3. Ta kontakt med lokale ungdomsklubber og politiske ungdomsgrupper. Arrangere møter hvor en fra gruppa holder innledning.
4. Holdte foto- og opplysningsutstilling i lokale bibliotek (dette har vært gjort i Sverige). Bestill materiale fra Solkom.
5. Sy FNL's flagg, slik at dere kan bruke dette på stands og møter.

STYRK FRONTEN!

FYLL UT DE TOMME PLASSENE I ADRESSELISTA!

taiwansk og sør-koreansk tekstil-industri som har fordelen av enda billigere arbeidskraft enn den japanske.

»VI KOMMER TILBAKE»

Den japanske militarisme gjenoppstår. Hans Granquist skriver i Arbeiderbladet at en stadig mer militaristisk ånd har gitt seg uttrykk i blant annet undervisningen og regjeringen har iverksatt nye prinsipper for skole og undervisning.

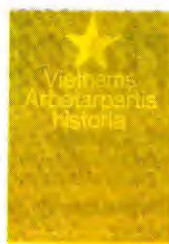
De tradisjonelle verdier i Japan trekkes mer inn i sentrum for oppdragelsen, for eksempel skal keiseren få tilbake noe av den glans han hadde før og under 2. verdenskrig.

Samtidig blir det stadig flere eksempler på at krigsforbrytere fra 2. verdenskrig dyrkes som helter. Et siste eksempel er filmen »Gateway to glory», som hylder den japanske »patriotisme» i 2. verdenskrig. Filmen avsluttes med at helten Hirata i skam over å vende tilbake til sitt slagne hjemland, starter opp å trene nye generasjoner for »et større japansk imperium».

»Vi kommer tilbake» er gjennomgangstemaet i filmen.

Den japanske militarisme og imperialismen er tilbake, men folkene i Sørøst-Asia står nå langt bedre rustet for å møte truselen. Med Nord-Vietnam og Kina i spissen har de gjennom påvisninger og advarsler fulgt utviklingen i Japan. Folkene står klare til å møte den japanske undertrykkeisen.

**Bli abonnent på For Vietnam
Kr. 15,- til postgiro 20 83 13**

Bestill Solkom-materiell !

Send meg så raskt som mulig pr. post-opprask:

- ...FNL-oblater a kr. 0.05
- ...Frigjøringsfondplakat a kr 1.00
- ...Ho Chi Minh-plakat a kr. 3.00
- ...FNL-merker a kr 1.00
- ...For Vietnam 2/68 a kr. 1.00
- ...For Vietnam 3/68 a kr 1.00
- ...FV 4/68 a kr 1.00
- ...FV 1/69 a kr 1.00
- ...FV 2/69 a kr 1.00
- ...FV 3/69 a kr 1.00
- ...FV spesialnr 2/69 a kr 1.00
- ...FV 2/70 a kr 1.50
- ...FV 3/70 a kr 1.50
- ...FV 4/70 a kr.1.50
- ...FV 1/71 a kr 1.50
- ...FV 2/71 a kr 1.50
- ...FV 3/71 a kr. 1.50
- ...FV 4/71 a kr. 1.50
- ... Glimpses of US Neo-colonialism, kr. 5.00.
- ... Vietnams Arbeiderpartis historie 1930 1970. Svensk oversettelse, kr. 7.00.
- ...FV programhefte a kr 2.00
- ...HUE-hefte a kr 0.50
- ...Grunnsirkel om Vietnam a kr 4.00

Navn:.....

Adresse:.....

Send bestillingen til Solkom, Boks 558, Sentrum, Oslo 1

NB! Alle som bestiller må betale portoen selv.

Ta kontakt med Solkom eller ei FNL-gruppe og tegn støttemedlemskap.

Gå med i Vietnam-arbeidet

ARENDALE
Gunnar Danielsen
Hulvn. 13
4800 Arendal

BERGEN
Boks 2827
5011 Bergen Nordnes

BJUGN
Willy Engvik
Fosen Gymnas
7160 Bjugn

BRANDBU
Torill Vestland
2762 Røykenvik

BREIVIKBOTN
Vilfred Bjønnes
9596 Breivikbotn

BÆRUM
Lisbeth Hansen
Brogndraget 16
1347 Hasle

DRAMMEN
Drammea FNL
Boks 1541
3061 Drammen

DRØBAK
Morten Larsen
Sørenskriver Ellefsens vei 5
1440 Drøbak

EIDSVOLL
Stein Oppedal
Boks 74
2074 Eidsvoll Verk

EIDSVAG
Odd Arne Aandal
Nesset Realskole
6460 Eidsvag

ELVERUM
John Garsjø
Elverum lærerskole
2400 Elverum

FARSUND
Geir Bugge Olsen
c/o Gerhard Kurszus
4560 Vanse

FREDRIKSTAD
Reidar Sundt
Gleppeveien 28
1600 Fredrikstad

GJØVIK
Inger Selsjord
c/o Boks 133
2801 Gjøvik

HALDEN
Britt Olsen
Raschespranga 1
1750 Halden

HALTDALEN
Asbjørn Flatberg
7487 Haltdalen

HAMAR
May-Britt Rønning
Boks 269
2300 Hamar

HARSTAD
Tore Hoel
Boks 371
9400 Harstad

HAUGESUND
Knut Jarl Rodje
4265 Havik

HIMNESBERGET
Frank Marstokk
8540 Hemnesberget

HORTEN
Tore Hagen
Bomjordet 6
3190 Horten

HONNINGSVAG
Geir Gabrielsen
Prestbakken 5
9750 Honningsvag

HOP
Britt Hjeltnes
Werner Holms vei 24
Hop pr. Bergen

HØNEFOSS
Per Holm
Rute 2010
3560 Hønefoss

JEVNAKER
Kare Wien
2700 Jevnaker

KLEPPESTO
Bard Espelid
Varlegt. 40
5300 Kleppesto

KONGSBERG
Roger Nilsen
3640 Skotberg

KONGSVINGER
Dag Ivar Norström
Rådhusgt. 2
2200 Kongsvinger

KRAGERØ
Ole Andre Engrav
3768 Vadfoss

KRISTIANSAND S.
Odd Hansen
Øvre Fergested 8
4600 Kristiansand S.

KRISTIANSUND N.
Geir M. Fredriksen
Ulrik Olsens vei 29
6500 Kristiansund N.

LARVIK
Lise Gjertsen
Øvre Torggt. 4
3250 Larvik

LEVANGER
Frode Kverneng
Neset
7600 Levanger

LILLEHAMMER
Lillehammer FNL-gruppe
c/o H. Lambine
Boks 105
2601 Lillehammer

LILLESTRØM
Bente Lovås
Nesgt. 24
2000 Lillestrøm

MO I RANA
Rana FNL
Boks 46
8613 Selsfors

MOLDE
Tor A. Høstmark
Laugmyrvn. 13
6400 Molde

MOSS
Liss Frishila
Varlegt. 40
1500 Moss

NARVIK
Vigdis Indregard
Terneveien 1
8500 NARVIK

NESNA
Bjørn Nitteberg
Nesna Lærerskole
8700 Nesna

NOTODDEN
Kjell Solli
Postboks 86
3671 Notodden

OSLO
FNL-gruppene i Oslo
Boks 558 Sentrum
Oslo 1

ODDA
Brynjulf Raaen
Askane 5
5750 Odda

OPPDAL
Ola Moen
7400 Oppdal

OPPEGÅRD
Eyolf Brodal
Korgvn. 14
1412 Sofiemyr

PORSGRUNN
Sissel Heitmann
Iduns vei 1
Hovenga
3900 Porsgrunn

RAUFOSS
Bård Dalheim
Østveien 1
2830 Raufoss

RINGSAKER
Dag Linna
Ringsaker folkehøgskole
2360 Ringsaker

RISSA
Roar Blomstervik
7100 Rissa

ROA
Stein Buan
2740 Roa

SANDEFJORD
Geirmund Hole
Sorby
3200 Sandefjord

SANDNESSJØEN
Elsa Almås
Sandnessjøen Sykehus
Boks 312
8801 Sandnessjøen

SARPSBORG
Bjørn Nødvedt
St. M Kollstads v. 60C
1700 Sarpsborg

SAUDASJØEN
Arvid A. Skaar
c/o Kjell Pettersen
4208 Saudasjøen

SKIEN
Toril Høimyr
V. Ullmannsgt 14
3700 Skien

SKJETTEN
Jörn Takla
Solvangen 34
2013 Skjetten

SOGNDAL
Jan-Erik Eide
Hybelhuset
5800 Sogndal

STAVANGER
Stavanger FNL-grupper
Skagen 35
4000 Stavanger

STEINKJER
Per Dagfinn Green
7730 Beitstad

STORD
Jostein Grov
Stord gymnas
5400 Stord

STRANDEBARM
Anne-Marie Oma
Fagskolen i husstell
5630 Strandebarm

STYRKESNES
Nikolai Alstadseter
8222 Styrkesnes

SVOLVÆR
Kåre Andresen
c/o Aslaug Krystad
Sivert Nilsens gt.
8300 Svolvær

TINGVOLL
Kjetil Rørstad
Tingvoll gymnas
6630 Tingvoll

TROMSØ
Ellen Østgård
Holt
9000 Tromsø

TRONDHEIM
Trondheim FNL-grupper
Boks 2844
7000 Trondheim

TÖNSBERG
Arne Bernhoft
Stenmalvn. 7
3100 Tönsberg

VAKSDAL
Kai Ove Hatlestad
Boks 19
5273 Stanghelle

VARDØ
Vardo Solkom
Boks 26
9951 Vardø

VESTNES
Terje Grytten
Hollandheimen
6390 Vestnes

VINSTRÅ
Elling Tjønneland
Gudbrandsdalen gymnas
Elevehimen
2640 Vinstrå

ØYSTESE
Øystese FNL-grupper
5610 Øystese

ÅLESUND
Per Inge Gromsno
Boks 595
6001 Ålesund

ÅMØDT MODUM
Tore Nilsen
Hogli
3340 Åmødt Modum

ÅNDALSNES
Svein Tveiten
6320 Isfjorden